HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 2/2017 Cena $ 2.50 FEBRUARY 201

Plačící Panna Maria v La Salettě

Po zjevení řeholní sestře Kateřině Labouré v Paříži, uprostřed světového velkoměsta přichází nyní Matka Boží na úpatí Evropských velehor, v tichu přírody, aby promlouvala k prostým dětem. V loňském roce 2016 uplynulo 170 let od zjevení Panny Marie v La Salettě. Panna Maria projevila na tomto místě svůj zármutek nad špatnou morálkou lidstva a chtěla svým zjevením připomenout některé důležité pravdy evangelia svého Syna Ježíše Krista. Obec La Saletta se nachází poblíž Grenoblu ve francouzských Alpách. V době zjevení ji tvořilo dvanáct osad, roztroušených v široké kotlině horského hřebene Chamoux, ve výšce 2 200 metrů nad mořem. Nežilo zde víc jak 600 obyvatel. Tito lidé žili velmi uboze, orientováni na své problémy a jen velmi málo se starali o to, co se děje jinde ve světě. Byli těžce zkoušeni následky neúrody a epidemiemi.

Pohled na místo zjevení v La Salettě

Dvě chudé děti

Velmi dobře víme, že všechno, co potřebujeme k životu s Bohem a k naší spáse nám bylo předáno skrze Písmo svaté a tradici. To nazýváme veřejným zjevením a to je závazné pro každého křesťana. Soukromá zjevení, kterých v uplynulých bezmála dvou stoletích církevní autorita označila za nadřirozená je mnoho desítek. I když nejsou pro věřící závazná, měli bychom je považovat za znamení tzv. „volání nebes". Jejich hlavní smysl spočívá v tom, že Panna Maria nás vybízí k obrácení, připomíná evangelium a jeho potřebu v našem životě, snaží se nás vyburcovat z lhostejnosti a snaží se nás dovést k pochopení toho, co je pro nás důležité a podstatné. Matka Boží nás znovu a znovu těmito cestami vede k víře. Vybírá si k tomu jako své posly obvykle prosté a chudé lidi. Tak tomu bylo i v La Salettě, kde se zjevila dvěma dětem Mélanii Calvatové a Maximinu Giraudovi.

Melánie se narodila 7. listopadu 1831 v Corpsu na Iseře nedaleko nejvyšší hory Evropy, téměř na samých hranicích tří států - Francie, Itálie a Švýcarska. V době zjevení jí tedy bylo 15 let. Pocházela z početné rodiny se sedmi sourozenci, prožila dětství plné ústrků, opovržení a nenávisti. Její otec, zedník, byl člověkem věřícím a snažil se ji, pokud byl doma, vyučovat základům víry, zato její matka pro náboženství měla jen posměch, toužila jen po tancovačkách a lehkém životě. Vážnou a do sebe ponořenou Melánii ze srdce nenáviděla, bila ji, vyháněla z domu, často i do prudkého deště, nutila ji spát pod vlastním lůžkem, zakázala jí, aby ji oslovovala maminko. Melánie utíkala do lesa. Jednou v něm zůstala dvacet dní sama, aniž o ni matka projevila sebemenší starost. Ale právě zde jí Bůh otevřel dokořán bránu do svého zázračného světa, v němž se setkávala a hrávala si s „Bratříčkem", jímž, jak se dověděla až ve dvaadvaceti letech, nebyl nikdo jiný než sám Ježíš.

Od sedmi let hlídala ovce sousedce, za přátele majíc zvířata a květiny, s nimiž dovedla rozprávět jako s lidmi. V roce 1846, v době zjevení, sloužila jako pasačka ve vesnici La Saletta. Ačkoliv už měla patnáct let, byla stále ještě negramotná, mluvila jen venkovským nářečím, dosud ani jednou nebyla ve škole ani v kostele a modlit se uměla jen vlastními slovy.

Maximin Giraud, o čtyři roky mladší než Melánie, také neměl šťastné dětství, narodil se 27. srpna 1835. V době zjevení měl tedy 11 let. Matka mu zemřela brzy po porodu, otec, povoláním kolář, se brzy oženil podruhé a macecha Maximina neměla ráda a odstrkovala ho, kde mohla. Nejednou Maximin nedostal najíst a jeho mladší bratr se s ním dělil o svoje jídlo. Jeho otec byl pijan a vášnivý karbaník, o věci víry se příliš nezajímal. O Maximina se tedy nikdo nestaral, a tak se z něho stalo dítě ulice, příležitostně žebrající u cestujících. Neuměl číst ani psát a ještě v době zjevení ani pořádně neuměl Otčenáš a Zdrávas.

Na svůj věk byl slabý a drobný jako Melánie. Povahově byl jejím pravým opakem - zatímco ona byla plachá, tichá a do sebe uzavřená, on byl živý, hravý, nepokojný a nestálý, ale přitom i něžný, upřímný, nezištný a čistého srdce. V době zjevení nic valného nedělal, nejčastěji ho bylo vidět s otcovou kozou a se psem. Jeho otec 13. září 1846 přijal nabídku, aby Maximin po 10 dní vypomohl pást dobytek jednomu místnímu sedlákovi, jehož pasáček náhle onemocněl. Maximin na místo skutečně nastoupil.

Maximin a Melánie

I když Melánie a Maximin pocházeli z jednoho městečka, neznali se. Jejich cesty se spojily až 18. září u osady Ablandins, kdy se na pastvě setkali na stejném kopci. Melánie o tom později sama napsala.

18. září, v předvečer svatého zjevení Svaté Panny, jsem byla jako obyčejně sama a hlídala čtyři krávy svých pánů. Kolem jedenácté hodiny dopoledne jsem viděla, že za mnou přichází malý chlapec. Když jsem ho spatřila, polekala jsem se, protože jsem si myslela, že všichni přece vědí, že se straním veškeré společnosti. Hoch se ke mně přiblížil a řekl mi: „Malá, půjdu s tebou, jsem také z Corpsu." Po těch slovech se hned projevila má špatná povaha, ustoupila jsem o několik kroků nazpět a odpověděla mu: „Ni koho nechci, chci zůstat sama." Pak jsem se vzdálila, on mě však následoval a říkal mi „Počkej, nech mě jít s tebou, můj pán mi řekl, ať jdu pást krávy s tvými. Jsem z Corpsu."

Pokračování na str. 2

Obrázek na titulní straně:
Panna Maria a pasáčci v La Salettě

Panna Maria La Salettská, Smiřitelka hříšníků

Zvony vyzváněly zblízka na samém srázu věčnosti...

Nastal podzim
Bylo to po veliké válce, ulice rozbourány,
bylo to před velikou válkou, ulice postaveny.
Léto od nás odcházelo jak dosud žádné léto,
stmívalo se, růže šly spát,
děti se s pláčem probouzely, jak by jim kdosi bránil růst.
Ty starší tlačila můra, ptali se druha druh
je to minulost doznívající v hrůzách snů,
je to budoucnost přicházející v tuchách snů?

A zatím daleko Babylona,
na jedné zcela obyčejné, nevzhledné, dosud přehlížené hoře,
která však bude jmenována jak Ararat, Sinaj a Kalvárie
bez hřímajícího průvodu blesků a orlů
a také andělům přikazujíc, by zticha byli
ve společnosti pasáčků a krav
sedí a pláče - dívenka, paní vznešená,
matka zástupů, matka krásného milování.

Pláče nad námi všemi , jak obloha v listopadu
naříkajíc, že už nemůže zdržet
Rameno trestající...

Ta, která nepromluvila od svatby v Káni
mlčíc i na Golgotě
toho dne po prvé po více než osmnácti stech letech
dává se do řeči s pasačkou Melánií Calvatovou
i s jejím druhem maličkým Maximinem.

Oba j sou negramotní, modli se špatně
a nikdy nebyli dále než v neděli na mši,
nikdy neslyšeli vyprávět
než o neúrodě žita a brambor a dobytčím moru.
Děti nuznějších a nevědomějších si nemohla vybrat
ta, která vládne oběma Zákonům
a za jejímž pláštěm hrnou se hvězdy
jak zrní z výmlatu nebeského.
Heroldů s hlasem slabším nemohla nalézt pro svůj vzkaz
Láska, jež pláče a přece s nimi rozmlouvá v nářečí jejich kraje,
svěřujíc jim poselství, jež platí všem lidem země.

Hledala po celém světě, až našla namísto blahobytu,
kterého není, chudobu,
namísto vzdělanosti, které není, prostotu,
hledala až našla dvojici dětí tak chudých,
dvojici dětí tak prostých, jak jen možno
a s nimi se dala do rozprávky o věcech,
které se týkají hniloby zemčat
stejně jak hniloby měst a pádu říší,
o věcech, které se týkají celého světa
stejně jak se ho týká střídání noci a dne
i nevyhnutelnost smrti.

Protože druzí by ji patrně neposlouchali
anebo jen na půl ucha pospíchajíce od ničeho k ničemu,
pod stropem oblohy popraskané
rozpráví s Melanií a Maximinem
usmívá se, chlácholí mírně,
když se lekají přílišné krásy její tváře,
jejích šatů ze světla a slávy...

Jan Zahradníček – Ze sbírky: La Saletta

Modlitba k Panně Marii La Salettské, Smiřitelce hříšníků

Naše Paní La Salettská, opravdová Matko bolestí,
vzpomeň na slzy,
které jsi pro mne prolévala na Kalvárii.
Vzpomeň též na úzkostlivost,
s jakou o mě stále pečuješ,
abys mne uchránila trestů spravedlnosti Boží,
a uvaž, můžeš-li mě, své dítě, nyní opustit,
když jsi pro mě tolik učinila.
Jsem touto utěšující myšlenkou povzbuzen
a přicházím k Tobě
přes veškerou svou nevěrnost a nevděčnost.
Neodmítej mé prosby, ó Panno, Smiřitelko hříšníků,
ale obrať mě, vypros mi milost,
abych miloval Ježíše nade vše
a abych Tě těšil svatým životem
a mohl Tě vidět jednou v nebi.
Amen.

http://www.lasalette.cz

LITURGICKÁ ČTENÍ

7. neděle v mezidobí - 19.února 2017

1. ČTENÍ - Lev 19,1-2.17-18

Čtení z třetí knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv k celému společenství izraelských synů a řekni jim: Buďte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý! K svému bratru neměj nenávist v srdci, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtížil hříchem. Nemsti se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!"

2. ČTENÍ - 1 Kor 3,16-23

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by ničil Boží chrám, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy! Ať se nikdo neklame! Domnívá-li se někdo z vás, že je moudrý, jak to chce tento svět, musí se napřed stát „pošetilým". Jenom tak se stane moudrým. Moudrost totiž, jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost. Stojí přece v Písmu: ‚Bůh chytá moudré v jejich chytrácství,' a dále: ‚Pán zná plány moudrých: nejsou k ničemu.' Proto ať se nikdo nechlubí lidmi. Všecko je přece vaše: Pavel, Apollos i Petr, svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.

EVANGELIUM - Mt 5,38-48

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko, a zub za zub.' Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu míli, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej. Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Miluj svého bližního' a měj v nenávisti svého nepřítele. Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým. Jestliže tedy milujete ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu? Copak to nedělají i celníci? A jestliže pozdravujete své bratry, co tím děláte zvláštního? Copak to nedělají i pohané? Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec."

8. neděle v mezidobí - 26.února 2017

1. ČTENÍ - Iz 49,14-15

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Sión řekl: „Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl." Copak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto syna vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu!

2. ČTENÍ - 1 Kor 4,1-5

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Ať se každý na nás dívá jako na Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. A když tedy někdo něco spravuje, požaduje se ovšem od něho, aby na něj bylo spolehnutí. Mně na tom pramálo záleží, abych byl posuzován od vás nebo od nějakého jiného lidského soudu. Ale ani já sám sebe neposuzuji. Moje svědomí mně sice nic nevyčítá, ale tím ještě nejsem ospravedlněn. Úsudek o mně patří Pánu. Proto nic nesuďte předčasně, než přijde Pán. On také vynese na světlo věci, které jsou dosud ukryty v temnotách, a učiní, že bude zřejmé, jaké měl kdo úmysly. A teprve tehdy může každý dostat od Boha chválu.

EVANGELIUM - Mt 6,24-34

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, nebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu. Proto vám říkám: Nedělejte si starosti o svůj život, co budete jíst, ani o své tělo, do čeho se budete oblékat. Což není život víc než jídlo a tělo víc než šaty? Podívejte se na ptáky: Nesejí ani nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Copak nejste o mnoho cennější než oni? Kdo z vás si může svou starostlivostí prodloužit život o jedinou chvilku? A proč si děláte starosti o svoje oblečení? Pozorujte polní lilie, jak rostou: nelopotí se, nepředou - a říkám vám: Ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oblečen jako jedna z nich! Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která dnes je, a zítra se hodí do pece, čím spíše vás, malověrní! Nedělejte si proto starosti a neříkejte: Co budeme jíst? nebo: Co budeme pít? nebo: Do čeho se oblečeme? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno. Nedělejte si proto starosti o zítřek, vždyť zítřek bude mít své vlastní starosti. Každý den má dost svého trápení."

1. neděle postní - 5.března 2017

1. ČTENÍ - Gn 2, 7-9; 3, 1-7

Čtení z první knihy Mojžíšovy,

Hospodin Bůh uhnětl člověka z prachu hlíny a vdechl do jeho nozder dech života, a tak se stal člověk živou bytostí. Potom Hospodin Bůh vysázel zahradu v Edenu na východě a usadil tam člověka, kterého uhnětl. Hospodin Bůh dal z půdy vyrůst rozmanitým stromům, líbezným na pohled, jejichž ovoce je chutné k jídlu, i stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra a zla. Had byl nejlstivější ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh udělal. Pravil ženě: „Řekl skutečně Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?" Žena odpověděla hadovi: „Smíme jíst ovoce každého stromu v zahradě, jen ovoce stromu, který je uprostřed zahrady - pravil Bůh - nesmíte jíst a ani se ho nedotýkejte, abyste nezemřeli." Had nato ženě: „Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že kdybyste z něho jedli, otevřou se vaše oči a budete jako Bůh poznávat dobro i zlo." Žena viděla, že ovoce stromu je chutné k jídlu, vábné na pohled, lákavé pro poznání moudrosti, a proto si z něho utrhla a jedla, a dala též svému muži: byl s ní a jedl. Tu se jim oběma otevřely oči a zpozorovali, že jsou nazí. Sešili tedy fíkové listy a udělali si zástěry.

2. ČTENÍ - Řím 5, 12-19

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem, jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jako to bylo s provin ěním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka, Ježíše Krista. A není tomu s darem tak, jako s hříšným skutkem onoho jednoho člověka. Neboť rozsudek nad provin ěním toho jednoho přinesl odsouzení, kdežto Boží dar vede z mnoha provinění k ospravedlnění. Jestliže kvůli provinění jednoho člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt, tím spíše v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění. Nuže tedy: jako provinění jednoho člověka přineslo odsouzení celému lidstvu, tak zase spravedlivý čin jednoho člověka přinesl celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Jako se totiž celé množství stalo neposlušností jednoho člověka hříšníky, tak zase poslušností jednoho se celé množství stane spravedlivými.

EVANGELIUM - Mt 4, 1-11

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby." On však odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.'" Potom ho ďábel vzal s sebou do Svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: ‚Svým andělům dá o tobě příkaz, takže té ponesou na rukou, abys nenarazil nohou o kámen.'" Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.'" Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všecka království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všecko ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět." Tu mu Ježíš řekl „Odejdi, satane! Neboť je psáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.'" Potom ho ďábel nechal - i přistoupili andělé a sloužili mu.

2. neděle postní - 12. března 2017

1. ČTENÍ - Gen 12, 1-4a

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Abrámovi: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe veliký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám těm, kdo ti budou žehnat, a prokleji ty, kdo tě budou proklínat. V tobě budou požehnána všechna pokolení země." Abrám se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin.

2. ČTENÍ - 2 Tim 1, 8b-10

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. On nás spasil a povolal svým svatým povoláním, a to ne pro naše skutky, ale z vlastního rozhodnutí a pro milost, kterou nám dal v Kristu Ježíši před dávnými věky. Ale to se projevilo teprve nyní, když přišel náš spasitel Kristus Ježíš. On zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života v evangeliu.

EVANGELIUM - Mt 17,1-9

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle - ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle - z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!" Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!" Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých."

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 31. ledna 2017

Politické události

Senát schválil protikuřácký zákon

Senát schválil takzvaný protikuřácký zákon. Od konce května tak má platit absolutní zákaz kouření ve vnitřních prostorách restaurací, divadel či kin. Horní komora o přijetí normy rozhodla po téměř pětihodinovém maratonu argumentů pro a proti přijetí navržených opatření. Zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek nyní dostane k podpisu prezident Miloš Zeman.

Předlohu v závěrečném hlasování podpořilo 45 ze 68 přítomných členů horní komory, jednotně pro hlasovali pouze přítomní členové klubu ANO a Klubu nezávislých senátorů.

Norma má zavést také zákaz kouření na nástupištích, užívání elektronických cigaret v nemocnicích, školách či nákupních centrech. Tyto cigarety budou podle ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka (ČSSD) povoleny naopak v kavárnách barech i restauracích. Výjimku budou mít i vodní dýmky. Zákon zakazuje rovněž prodej cigaret v automatech, nelze-li vyloučit jejich zakoupení osobami mladšími 18 let.

Návrh počítá se sankcemi ve formě zákazu činnosti až na dva roky za porušení zákazu prodeje cigaret mimo vybraná místa nebo osobě mladší 18 let, případně za prodej alkoholu podnapilému člověku. Právě toto ustanovení se stalo předmětem nejčastější kritiky řady senátorů včetně vládní KDU-ČSL.

Zákon podle ministra rozšiřuje okruh míst, kde bude zakázán prodej tabákových výrobků, elektronických cigaret a alkoholických nápojů, například o pojízdné prodejny. Zákon rovněž zvyšuje sankce za prodej tabákových výrobků a alkoholu. Například v případě prodeje cigaret dětem vládní předloha počítá až s dvoumilionovou sankcí. "Navrhované sankce mají působit především preventivně před porušováním povinnosti. Cílem není trestat," zdůraznil ministr.

Na pražském letišti začal fungovat odbavovací systém za 61 milionů Kč

Na pražském Letišti Václava Havla začalo fungovat 17 nových automatických bran, které kontrolují cestující. Kontroly cestujících, kteří z letiště odlétají mimo EU nebo naopak z jiných zemí přicestují do EU, mají být rychlejší a bezpečnější. Vybudování vyšlo na téměř 61 milionů korun.

Systém spočívá v tom, že cestující přijde k automatické bráně, kde musí přiložit cestovní doklad. Systém doklad vyhodnotí a zjistí, jestli například není falešný. Systém dokáže vyhodnotit 2897 typů dokladů z 206 států.

• Pokud je vše v pořádku, tak brána cestujícího pustí dovnitř, kde mu pomocí kamerového systému zkontroluje obličej. Když je i tato kontrola úspěšná, tak je cestující vpuštěn do vnitřních prostor letiště k dalšímu odbavení. Pokud naopak nastane problém, cestující musí projít policejní kontrolou.

Podle Tuhého dosud trvalo bezproblémové odbavení jednoho člověka zhruba 30 až 40 vteřin. "Nyní se interval zkrátí. Jeden policista hlídá až pět bran a kontrola trvá 15 vteřin," řekl Tuhý. V budoucnosti by se podle něj mohl systém rozšířit i na další mezinárodní letiště, která jsou v Karlových Varech, Brně, Ostravě a Pardubicích.

Na letišti je devět bran v příletové a osm bran v odletové části. Pražské letiště loni odbavilo zhruba 13 milionů cestujících. Podle předsedy představenstva Českého Aeroholdingu Václava Řehoře by se letos mohl počet pasažérů blížit ke 14 milionům. "Je vidět, že fronty tam zmizely," uvedl k nově spuštěnému projektu Řehoř.

Americký velvyslanec Schapiro s nástupem Trumpa končí

Andrew Schapiro končí své působení ve funkci velvyslance USA v České republice. Post opouští v den inaugurace nového amerického prezidenta Donalda Trumpa. Velvyslanectví na twitteru zveřejnilo Schapirovo rozloučení, ve kterém vzpomíná na čas strávený v Česku a děkuje všem za vzkazy zaslané jemu a jeho rodině.

"Navždy budeme vzpomínat na čas strávený v této úžasné zemi," řekl Schapiro v rozloučení, které zakončil česky "Díky moc všem!".

Schapiro není kariérním diplomatem, na misi v Praze ho vyslal Trumpův předchůdce Barack Obama jako svého politického velvyslance. Právě kvůli své vazbě na Obamu Schapiro při střídání prezidentů podal rezignaci, jak je v americké politice zvykem.

Po Schapirovi ambasádu dočasně povede současná zástupkyně velvyslance Kelly Adamsová-Smithová. O tom, kdo a kdy ho v roli velvyslance nahradí, zatím není jasno. Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek nedávno prohlásil, že je možné, že místo velvyslance zůstane neobsazené poměrně dlouho vzhledem k tomu, že s nástupem Trumpa končí všichni Obamovi političtí velvyslanci, tedy přibližně třetina amerického diplomatického sboru.

ČT ve zpravodajství o volbách prezidenta USA porušila zákon

Česká televize při vysílání zpravodajského bloku Americká volební noc k volbě amerického prezidenta loni v listopadu podle Rady pro rozhlasové a televizní vysílání porušila zákon. Zpravodajství bylo nevyvážené a stranilo kandidátce Hillary Clintonové na úkor Donalda Trumpa, uvedla RRTV. ČT dosud stanovisko rady neobdržela, ale zpravodajství k volbě jako celek považuje za vyvážené.

ČT podle rady odvysílala nevyvážené a neobjektivní zpravodajství, během něhož docházelo k nadržování jedné straně, zejména soustavnou a zcela jednostrannou kritikou jen jednoho z kandidátů na amerického prezidenta.

V rámci vysílání došlo podle rady například k manipulativnímu spojení obrazu a slova během reportáže o postoji amerických celebrit k oběma kandidátům. V okamžiku, kdy v komentáři zněla informace, že proti Donaldu Trumpovi už mezi hvězdami vznikla i petice, byly v obraze zařazeny fotografie podporovatelů Trumpa Clinta Eastwooda nebo Chucka Norrise, čímž mohl být u diváka vytvořen jednoznačný dojem, že se jedná právě o osoby, které se připojily k petici, uvedla rada.

Televize podle ní měla také v komentářích ve studiu nebo v předtočených příspěvcích dát prostor čtyřem americkým občanům, kteří byli všichni příznivci Clintonové a kritizovali Trumpa. ČT také využívala příspěvky americké televize CNN, která před volbami otevřeně sympatizovala s Clintonovou. V několika případech rovněž nebyly komentáře odděleny od informací zpravodajského charakteru, dodala RRTV.

V roce 2015 bylo v Česku 464.700 cizinců, nejvíce v historii

V Česku v roce 2015 pobývalo 464.700 cizinců, což je nejvíce v historii ČR. Nejvíce cizinců přichází ze zemí Evropské unie.

Od roku 2004 se počet cizinců v Česku téměř zdvojnásobil. Stoupá počet těch, kteří mají trvalý pobyt, a tedy tu zůstávají více než pět let. To je doba, po které mohou o trvalý pobyt požádat. Celkový počet cizinců rostl hlavně díky občanům z unijních států. Pokles počtu cizinců ze třetích zemí, který trval od roku 2009, se v roce 2015 zastavil. Mezi cizinci v ČR je nejvíce Ukrajinců, a to 23 procent, následují Slováci s 22 procenty a Vietnamci s 12 procenty. Osm procent pochází z Ruska, pět z Německa a čtyři z Polska. Lidí z EU tu ale může být více, než úřady evidují, nepotřebují totiž povolení k pobytu. Nemusejí se ani při příjezdu zaregistrovat a při odjezdu odhlásit.

Migrace do Česka je hlavně ekonomická. Většina cizinců do země přišla za prací. V roce 2015 jich v Česku pracovalo 407.000, většina z nich jako zaměstnanci. Významnou součástí pracovní migrace začínají být v posledních letech Bulhaři a Rumuni, mezi zaměstnanými cizinci je jich šest, respektive sedm procent. Nejvíce je mezi zaměstnanci Slováků, kterých je 46 procent. Celkově tři čtvrtiny zaměstnanců z ciziny pocházely ze zemí EU. Naopak nejvíce podnikajících cizinců je mezi Vietnamci a Ukrajinci, obě národnosti jsou zastoupeny po 27 procentech.

Cizinci tvoří necelých pět procent obyvatel Česka. Nejvíce jich je v Praze, asi 13,5 procenta, nejméně na Opavsku 0,9 procenta. Podle statistik cizinců a cizinek od roku 2001 v zemi každoročně přibývalo. Příliv zbrzdila ekonomická krize, v posledních letech počty opět rostou. Nyní, v době ekonomického růstu, by zaměstnavatelé o zahraniční síly stáli. Stěžují si na to, že v ČR zaměstnance už najít nemohou a povolení pro cizince vydávají úřady pomalu. Proti přivážení pracovníků třeba z Ukrajiny se stavějí odbory.

Na památku Palacha, v den jeho smrti, si lidé zapalovali svíčky

Památku studentů Jana Palacha a Jana Zajíce, kteří se v roce 1969 na protest proti vývoji v Československu po okupaci vojsky Varšavské smlouvy upálili, si v Praze připomněla asi dvacítka lidí. Palach zemřel před 48 lety. V místě, kde se před Národním muzeem upálil a kde se nachází pomník, studenti přečetli jeho dopis na rozloučenou. Lidé si také mohli zapálit svíčky z lucerny, kterou aktivisté z platformy Bez komunistů.cz symbolicky zažehli již v Palachově rodném domě ve Všetatech a přivezli do Prahy.

U pomníku lidé vytvořili ze svíček také Palachovy iniciály. Na závěr piety si přítomní zazpívali českou hymnu. Jan Zajíc spáchal sebevraždu po Palachově vzoru 25. února 1969.

"Symbolicky se tady scházíme, vzpomínáme oběť Jana Palacha i Jana Zajíce, a pak jdeme domů. Ale tam je ten život. Na každém kroku jsou to někdy drobnosti, v podstatě se jedná o slušné chování v maličkostech. Někdy jsou to ale velké zásadní věci, které i dnes vyžadují odvahu," řekla ČTK zakladatelka mateřských center Rut Kolínská, která se setkání účastnila. Lidé by si proto podle ní měli vzpomenout na odvahu obou studentů a přenést ji do statečného kroku, který vyžaduje každodenní život.

Ze Slovenska

Slovensko rozšiřuje zákaz prodeje na všechny svátky

Na Slovensku si letos o svátečním dnu nenakoupíte. Slovenská vláda totiž připravuje rozšíření zákazu maloobchodního prodeje na všechny státní svátky a dny pracovního klidu. Oznámil to ministr sociálních věcí Ján Richter. S návrhem souhlasili zástupci zaměstnavatelů i odborů. „Návrh vytvoří prostor zaměstnancům, aby trávili volný čas s rodinou," podotkla k textu viceprezidentka Konfederace odborových svazů Monika Uhlerová. Na Slovensku je celkem patnáct státních svátků a dnů pracovního klidu.

Návrh zákazu prodeje o státních svátcích a dnech pracovního klidu bude předložen na únorové schůzi parlamentu. Měl by začít platit od 1.května letošního roku a hned první den se tento zákaz také uplatní. Zákaz prodeje bude platit i v případě, že svátek padne na neděli.

V současné době musí být obchody zavřeny v první den roku, na Velikonoční neděli, 24. prosince od 12.00 hodin a 25. prosince po celý den.

Slovenský podnik vyrábí nejvíce hokejových puků na světě

Gumárny ve slovenské obci Dolné Vestenice jsou největším výrobcem hokejových puků na světě. Ročně jich vyrobí šest až sedm miliónů kusů. „Jsou určeny především do zámoří, kam prodáme čtyři až pět miliónů puků ročně," řekl Právu generální ředitel podniku Jozef Trnovec.

„Náš kanadský obchodní partner má smlouvu s NHL. Naše puky využívají v zámoří především jako suvenýrové předměty. Například v rámci jediného utkání NHL pod širým nebem se prodalo neuvěřitelných 120 tisíc puků," říká Trnovec.

Slovenská firma dostává za jeden puk půl kanadského dolaru (necelých deset korun). V Kanadě se přitom prodává za tři až čtyři dolary (57 až 76 Kč), puk s logem za pět až deset dolarů (95 až 190 Kč), ale při významnějších akcích může cena puku dosáhnout až k dvaceti kanadským dolarům (380 Kč).

Puky pro utkání NHL dodává výhradě kanadská firma, se slovenskými puky se hraje v nižších zámořských soutěžích a v Evropě. „V Evropě prodáme jeden až dva miliony puků ročně," říká ředitel.

Kromě klasických černých vyrábí podnik také speciální puky v různých provedeních. Někteří hokejoví brankáři například trénují své reflexy s bílým pukem a hráči rádi trénují s těžším pukem, aby se jim pak zápasový zdál lehký.

Ekonomika

V systému EET eviduje MF 119 milonů účtenek a tržby 20 miliard Kč

Do systému elektronické evidence tržeb (EET) se zapojilo přes 43.000 podnikatelů, ministerstvo financí v něm eviduje 119 milionů účtenek. Evidované tržby za prosinec dosáhly téměř 20 miliard Kč, zatímco před rokem to bylo deset miliard. Novinářům to řekla náměstkyně ministra financí Alena Schillerová. Rozdíl deset miliard jsou tržby, které dříve nebyly přiznané, doplnil ministr financí Andrej Babiš (ANO). Podle průzkumu agentury STEM kladné vnímání EET mezi lidmi zůstalo ve druhé polovině loňského roku na stejné úrovni a posílilo jejich přesvědčení v pozitivní vliv systému na podnikatelské prostředí.

Evidované tržby překonaly podle generálního ředitele Finanční správy Martina Janečka jejich původní odhady zhruba o čtvrtinu, v průběhu roku ovšem očekává jejich další nárůst. Daňový efekt nárůstu je podle něj komplikovanější. Schillerová zopakovala, že podle konzervativního odhadu bude přírůstek výběru DPH díky EET jen letos asi 4,3 miliardy korun.

"Údaje o nárůstu tržeb jsou důkazem toho, že zavedení EET mělo vliv na objem přiznaných tržeb. Přestože nárůst tržeb ovlivnil i pozitivní ekonomický vývoj ČR a zvýšení cen v restauracích, které zavedení EET provázelo, je vliv EET nepochybný," řekl ČTK daňový expert společnosti Apogeo Jiří Žežulka. O přínosu EET na nárůst inkasa daně z příjmů však je podle něj zatím možné jen spekulovat, neboť bude záležet i na nákladech, které budou podnikatelé deklarovat při podávání daňového přiznání.

Cílené kontroly Finanční a Celní správy v terénu formou kontrolních nákupů již běží naplno. Dosud bylo 1842 kontrol, v rámci kterých bylo zjištěno 162 porušení povinnosti. Dosavadní šetření ale celkově prokázala, že drtivá většina podnikatelů se na evidenci tržeb připravila, dodal.

Za prosinec ukončilo podle Babiše činnost 104 podnikatelů, kteří podléhali první vlně elektronické evidenci tržeb, nově jich vzniklo 370. Za prosinec je také více než stoprocentní nárůst registrací k DPH z důvodu překročení limitu obratu. "Funguje to, odmítám negativní dopad EET na podnikatelskou veřejnost. Většina provozovatelů je spokojena, problémy jsou většinou jen u dodavatelů zařízení," řekl Babiš. Informovanost veřejnosti je ale podle něj stále malá.

Opačný trend, než o jakém hovořil ministr, vykazují v oblasti živnostenských oprávnění pro provozování hostinské činnosti statistiky společnosti CRIF - Czech Credit Bureau. Loni v prosinci podle nich bylo nově založeno nebo obnoveno 2099 živností a přerušeno či ukončeno 2882 živností.

Elektronická evidence tržeb začala loni 1. prosince pro hotely a restaurace. Vláda si od ní slibuje omezení daňových úniků a narovnání podnikatelského prostředí. Pravicová opozice opatření kritizuje a tvrdí, že zlikviduje mnoho drobných živnostníků. Po hotelech a restauracích se mají od letošního března do EET zapojit maloobchodní a velkoobchodní firmy.

STEM v této souvislosti také zjišťoval, zda podle dotázaných bylo zavedení EET důvodem pro restaurace, aby zdražily své služby. Sedmapadesát procent lidí ale soudí, že to byla jen záminka. Podle třetiny občanů bylo zavedení evidence jen jedním z důvodů a podle desetiny to bylo jediným a hlavním důvodem, proč některé podniky zdražily.

Více než polovina veřejnosti si současně ale myslí, že by měl existovat způsob, jak jednoduše nahlásit nevydanou účtenku, případně ověřit skutečné zaevidování tržby.

Kurzovní lístek
1. 2. 2017 (střed)

EUR, 1 27,020
Kanada, 1 19,175
USA, 1 25,074

Kultura

Prahou prošel tříkrálový průvod. Kašpar, Melichar a Baltazar připomněli charitativní sbírku

Centrem Prahy prošel 6. ledna tříkrálový průvod. Cestou z Malé Strany přes Karlův most na Staroměstské náměstí krále na velbloudech provázely stovky lidí, hlavně rodiny s dětmi. Průvod chce upozornit na Tříkrálovou sbírku, do níž se zapojilo přes 50 000 dobrovolníků, kteří s kasičkami chodí po ulicích ve většině českých měst.

Pražský průvod vyšel od kostela svatého Tomáše u Malostranského náměstí, kde mu požehnal kardinál Dominik Duka. Tři králové na velbloudech spolu s koledníky, ponocným troubícím na roh a bubeníky mířili přes Karlův most na Staroměstské náměstí, kde se poklonili rodině představující novorozeného Ježíše a jeho matku Marii a sv. Josefa.

Svátek Tří králů - Kašpara, Melichara a Baltazara – ukončuje období Vánoc. V liturgickém kalendáři katolické církve však Tři králové oficiálně nefigurují – 6. leden je v něm svátkem Zjevení Páně. Tři králové počtem ani jmény nejsou uvedeni v bibli, nový zákon v evangeliu sv. Matouše hovoří o mudrcích, od východu, kteří se po pastýřích přišli poklonit do Betléma narozenému Ježíši. Královské koruny i jména jim přidala až o mnoho set let později umělecká tradice a lidová zbožnost a jejich počet se odvozuje od darů, které přinesli – zlato, kadidlo a myrhu.

V minulosti bylo s tímto svátkem spojeno koledování a především svěcení domů, na dveře koledníci či přímo kněz svěcenou křídou psali písmena K + M + B + 2017. Ta však neznačí jména Tří králů, ale zkratku latinského Christus Mansionem Benedicat: Kristus požehnej tomuto domu. Tři křížky značí požehnání Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a bývá připojen letopočet, který udává roky od narození Ježíše Krista

Nominacím na Českého lva vládnou Masaryk, Anthropoid a Učitelka

Životopisné drama režiséra Julia Ševčíka Masaryk věnované osudu diplomata a politika Jana Masaryka získalo 14 nominací na Českého lva. Celkem 12 nominací má snímek Anthropoid v režii Seana Ellise a devět drama Jana Hřebejka Učitelka. Následuje film Já, Olga Hepnarová režisérů Tomáše Weinreba a Petra Kazdy, který získal osm nominací.

Laureáti převezmou ocenění 4. března 2017 v pražském Rudolfinu. Galavečerem 24. ročníku Českých lvů bude nově provázet Adela Banášová.

Snímek o známé vražedkyni Já, Olga Hepnarová dominuje s dramatem Rodinný film Olma Omerzua také nominacím v Cenách české filmové kritiky, které budou předány už 28. ledna v pražském Divadle Archa. Oba snímky posbíraly šest nominací.

Celkem 112 hlasujících akademiků vybíralo ze 42 celovečerních hraných a animovaných filmů a 29 dokumentů uvedených do distribuce v roce 2016. O sošku Českého lva se filmy utkají v 15 statutárních kategoriích.

Na tiskové konferenci ČFTA byli kromě zveřejnění nominací vyhlášeni také vítězové nestatutárních cen. Cenu filmových fanoušků si odnesl režisér Sean Ellis za film Anthropoid, který byl na webu Česko-Slovenské filmové databáze oceněn nadprůměrnými 80 procenty. Ocenění za nejlepší filmový plakát získal Lukáš Veverka, tvůrce plakátu filmu Já, Olga Hepnarová. "Vycházel jsem z přístupu, jaký měli režiséři Tomáš Weinreb a Petr Kazda, z určité syrovosti a nepřikrášlování různých věcí. Ten název Já, Olga Hepnarová byl sám o sobě divný. Režiséři mě upozornili, že mám už dlouho v mailu naskenované podklady s jejím podpisem. Ten byl sám o sobě zajímavý, složený z verzálek i minusek a do toho ještě psané hůlkové písmo. Přišel mi natolik výrazný, že bylo celkem jasné ho použít," řekl ČTK autor vítězného plakátu Veverka.

Již druhým rokem budou udíleny také ceny za televizní tvorbu, letos ve dvou kategoriích. Své počiny doporučili čtyři vysílatelé - Česká televize, HBO Europe, TV Nova a TV Prima. Tři projekty v každé kategorii s nejvyšším počtem hlasů od akademiků budou zveřejněny v průběhu února. Vítězové kategorií nejlepší televizní film nebo minisérie a nejlepší dramatický televizní seriál budou vyhlášeni přímo na galavečeru 4. března.

Státní hrady a zámky loni navštívilo rekordních 5,6 milionu lidí

Státní hrady, zámky a další památky v loňském roce navštívil rekordní počet 5,6 milionu lidí. ČTK to sdělil mluvčí Národního památkového ústavu (NPÚ) Jan Cieslar. Návštěvnost památek ve správě státu roste už několik let po sobě. V roce 2015 státní památky navštívilo 5,087 milionu návštěvníků.

Dle NPÚ s větším počtem návštěvníků vzrostly i výnosy. Loni utržil přes půl miliardy korun, které chce vrátit do obnovy památek a zlepšování návštěvnického zázemí, uvedl mluvčí.

Nejvíce návštěvníků přicházelo na památky od května do září, jen v červenci a srpnu to ale bylo přes 2,3 milionu návštěv. Největší návštěvnost z více než stovky hradů, zámků a dalších památkových objektů ve správě NPÚ zaznamenal hrad a zámek v Českém Krumlově, který navštívilo 426.000 lidí. Následuje zámek Lednice s návštěvností 411.000 lidí a první trojici uzavírá jihočeská Hluboká, na kterou se vydalo na 293.000 návštěvníků.

Sport

Šafářová má deblový titul

Tenistka Lucie Šafářová vyhrála podruhé čtyřhru na Australian Open. Stejně jako předloni kralovala v Melbourne s Američankou Bethanií Mattekovou-Sandsovou. Turnajové dvojky ve finále porazily česko-čínský pár Andrea Hlaváčková, Pcheng Šuaj 6:7, 6:3 a 6:3 za dvě a čtvrt hodiny.

Šafářová se díky triumfu poprvé stane světovou dvojkou deblového žebříčku. Jedničkou zůstane její spoluhráčka Matteková-Sandsová.

Úvodní grandslam sezony Šafářová s Mattekovou-Sandsovou poprvé ovládly předloni. Tehdy se daly v Austrálii dohromady a od té doby vyhrály také French Open 2015 a loni US Open. Před rokem na Australian Open nehrály kvůli nemoci Šafářové, takže jsou v turnaji už dvanáct zápasů neporažené.

"Jsi skvělá, užívám si každou minutu s tebou na kurtu," řekla Šafářová na kurtu při slavnostním vyhlášení Mattekové-Sandsové. "Bavíme se na kurtu i mimo něj a už se těšíme na příští rok," dodala devětadvacetiletá hráčka.

Šafářová finále začala na podání, o které přišla, ale pak už byla na servisu pevná. Naopak Hlaváčková si servis v utkání neudržela čtyřikrát. První set ale ukončila vítězným volejem v tie-breaku, který s Pcheng Šuaj získaly poměrem 7:4.

Na začátku druhé i třetí sady se Šafářová s Mattekovou-Sandsovou dostaly vždy rychle do vedení a náskok už udržely. Poslední šla v utkání podávat Šafářová a nezavahala. Při mečbolu zápas u končila volejem její spoluhráčka.

Trenérem roku je Petr Lacina, kouč judistického šampiona Krpálka

Trenérem roku v anketě Unie profesionálních trenérů Českého olympijského výboru se stal Petr Lacina, reprezentační kouč českých judistů a trenér olympijského vítěze z Ria Lukáše Krpálka. Ocenění převzal při slavnostním vyhlášení v pražském kině Lucerna.

Druhé místo v hlasování obsadil Ondřej Rybář, šéftrenér biatlonové reprezentace a vítěz předchozích dvou ročníků ankety. Třetí skončil kouč Petr Novák, který s rychlobruslařkou Martinou Sáblíkovou loni slavil tři zlata z mistrovství světa i desátý triumf v řadě ve Světovém poháru na dlouhých tratích. O výsledcích ankety rozhodlo v hlasování 120 členů unie.

"Olympijské vítězství pro mě rozhodně bylo dosavadním vrcholem kariéry," řekl Lacina, jehož nejlepší svěřenec je i mistrem světa a Evropy. Krpálek se stal v Riu jediným českým vítězem, když ovládl kategorii do 100 kg.

Okamžiky z Ria si Lacina občas připomene. "Důležité je, že jsem si po olympiádě oddychnul a nabral síly. Dostavila se chuť do další práce a motivace. Chtěli bychom znovu uspět. S Lukášem i ostatními. Začíná nový cyklus, mistrovství Evropy už je v dubnu," upozornil Lacina.

Třiačtyřicetiletý bývalý judista Lacina startoval na OH v Atlantě 1996, v témže roce získal bronz na akademickém MS. Kariéru ukončil předčasně kvůli problémům se zády. Jako trenér působil nejdříve u juniorů, na ME této věkové kategorie v roce 2003 dovedl k medailím Davida Dubského a Alenu Eiglovou. O rok později přešel jako šéftrenér k seniorům.

Podle České tiskové kanceláře připravila Jana Korečková Olomouc, Česká republika

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Světový den mládeže v Panamě bude v lednu 2019

Pořadatelem nadcházejícího celosvětového setkání mládeže v roce 2019 je Panama. Organizátoři 20. ledna oznámili přesný termín konání akce. Mladí lidé se v zemi na pomezí Jižní a Střední Ameriky sejdou v době od 22. do 29. ledna 2019. Panamský arcibiskup José Domingo Ulloa Mendiet během tiskové konference vysvětlil důvod výběru z evropského pohledu poněkud nezvyklého termínu konání akce: je jím počasí ovlivněné místním klimatem. "*Jsme si dobře vědomi toho, že v některých zemích nejsou prázdniny, ale jsme přesvědčeni o tom, že to nebude překážkou pro tisíce mladých lidí z ostatních kontinentů, aby se mohli zúčastnit setkání*," řekl dle serveru Avvenire.it. Arcibiskup Ulloa také mj. znovu připomněl vděčnost panamské církve za to, že papež František vybral právě Panamu pro další Světový den mládeže.

Dominikáni na celém světě uzavírají oslavy 800. výročí řádu

Papež František v sobotu 21. ledna slavil v Lateránské bazilice mši svatou, která uzavřela oslavy osmistého výročí založení Řádu kazatelů. Během jubilea, které trvalo od 7. listopadu 2015, se následovníci sv. Dominika zamýšleli nad tématem „*Posláni hlásat evangelium*". Přesně před osmi staletími, 21. ledna 1217, vydal papež Honorius III. bulu *Gratiarum omnium largitori*, kterou oficiálně uznává řád založený sv. Dominikem Guzmánem (1170-1221), po té co jej krátce před Vánocemi (22. prosince 1216) schválil bulou *Religiosam vitam*.

Kongresu v Římě, který si toto výročí připomenul, se kromě kardinála Duky, který je sám dominikán, účastnili také nejvyšší představitel řádu Bruno Cadorè, bývalý magistr řádu Carlos Alfonso Azpiroz Costa OP a generální ministr kapucínů Mauro Jöhri OFMCap. Dominikánská rodina v současnosti čítá 6 tisíc řeholníků a 30 tisíc řeholnic.

Papež František v homilii postavil proti sobě „karneval světské zvědavosti" a oslavu Boha. Život každého člověka se podle něj pohybuje mezi těmito dvěma scénáři.

V „*karnevalu*" hledají lidé svůdné učitele, kteří „*šimrají uši*" falešnými naukami a ideologiemi. I dnes se rozvinul tento styl díky „*svádění subjektivistického relativismu*". „*Tendence k hledání novot, která je člověku vlastní, nachází živnou půdu ve společnosti určované vnějším dojmem a konzumem, která sice často recykluje něco staršího, avšak důležitě to vydává za poslední lákavou novinku. Také pravda se falšuje. Pohybujeme se v takzvané ‚tekuté společnosti', bez pevných bodů, vyvrácené z veřejí a pantů, zbavené jisté a stálé opory. Žijeme v jepičí kultuře na jedno použití,*" uvedl František.

V protikladu ke „karnevalu" stojí oslava Boha. K té může člověk přejít také díky dobrým skutkům, jež vidí u křesťanů, pokračoval František „*Uprostřed ‚karnevalu' včerejška i dneška je toto odpověď Ježíše a církve, toto je pevná opora uprostřed ‚tekuté' společnosti: dobré skutky, které můžeme vykonat díky Kristu a jeho Svatému Duchu a které vyvolávají v srdcích lidí díkůvzdání Bohu Otci, chválu nebo alespoň údiv a otázku: ‚Proč? Proč se tento člověk chová takto?'*"

Aby však byli lidé „pohnuti" dobrými skutky, je nutné, aby sůl křesťanů neztratila svou chuť: „*Ježíš to říká velmi jasně: Jestliže sůl ztratí chuť, není k ničemu. Běda soli, která ztratí chuť! Běda církvi, která ztratí chuť! Běda knězi, zasvěcenému člověku, kongregaci, která ztratí chuť!*" uvedl František, který vzdal chválu za dílo sv. Dominika, „*plné soli a světla*".

V České republice se oslavy řádu uzavřely na svátek sv. Tomáše Akvinského, 28. ledna. Bohoslužbu v olomouckém klášterním kostele slavil olomoucký arcibiskup Jan Graubner. V tentýž večer se v nedalekém kině Metropol promítal film režiséra Jonáše Vacka s názvem *Psi Páně – aneb sněz ten film*. Název odkazuje na latinskou slovní hříčku: „Domini canes", psi Páně.

Náboženští představitelé prezidentu Trumpovi: Selektivní imigraci považujeme za nepřijatelnou

Více než 2000 křesťanů, židů, muslimů a zástupců nejrůznějších náboženských organizací protestuje proti dekretu prezidenta Trumpa, který pozastavil imigraci z několika blízkovýchodních zemí. Již dříve se zase proti dekretu ohledně výstavby pohraniční zdi ozvali také katoličtí biskupové v USA.

„*Americký imigrační program by měl zůstat otevřený lidem, kteří čelí pronásledování, ať jsou jakékoliv národnosti nebo náboženského vyznání. Protestujeme proti všem změnám, které by měly zabránit uprchlíkům ze Sýrie, Iráku, Íránu, Somálska, Súdánu a Jemenu v přístupu do imigračního programu,*" uvádí text prohlášení, který apeluje na Kongres a administrativu prezidenta Trumpa.

Prohlášení vydala Mezináboženská imigrační koalice, která usiluje o „*spravedlivou a nestrannou imigrační politiku*" postavenou na principech „*přijímání cizinců a důstojné a respektující péči o všechny lidské bytosti*".

Autoři prohlášení vyzývají administrativu prezidenta Trumpa a všechny členy Kongresu, aby prokázali svoje morální kvality a potvrdili podporu přijímání uprchlíků z celého světa do USA.

„*Tento národ má bohatou minulost jako přední stát přijímající uprchlíky, což se zejména týkalo situace po 2. světové válce a po pádu Saigonu v jižním Vietnamu, kdy do USA přišly statisíce uprchlíků. Nově příchozí s různým náboženským vyznáním mohou obohatit naši ekonomiku, společenství i kongregace. Uprchlíci jsou přínosem naší zemi.*"

Prohlášení podepsali zástupci amerických františkánů, jezuitů, biskupové a představitelé evangelických církví, luteránů, metodistů, baptistů a dalších denominací v USA. Kromě nich jsou v prohlášení zastoupeni představitelé afrických a asijských církví, jeptišky, kněží, židé a muslimové reprezentující organizace zapojené do ekumenického a mezináboženského dialogu.

Kromě toho již před týdnem vydala Biskupská konference USA prohlášení, které kritizuje Trumpův dekret týkající se výstavby zdi na americko-mexické hranici. V prohlášení se zdůrazňuje, že pokud k tomu dojde, budou migranti, zejména pak ženy a děti, snadnější kořistí pro všechny pašeráky a obchodníky s lidmi.

„*Jak řekl papež František, měli bychom budovat mezi lidmi mosty, které nám umožní zbořit zdi vyloučení a zneužívání,*" uvedl předseda Výboru pro migraci a biskup Joe Vasquez.

Podle zpráv České biskupské konference

Olomoucký biskup Josef Hrdlička oslavil 75 let

Světící biskup olomoucký, ale také autor duchovní literatury, překladatel poezie a autor řady písní v Kancionálu Mons. Josef Hrdlička 19. ledna 2017 oslavil 75 let svého života.

Chvalte Pána, chvalte Pána, vždyť je dobrotivý,
tvůrčí mocí koná velké divy.
Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

Chvalte Pána, chvalte Pána, stvořil zem i nebe,
tichým hlasem volá mne i tebe.
Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

On je tvůrce, on je tvůrce velehor i moří,
k jeho slávě celý vesmír hoří.
Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

Zná své dítky, zná své dítky v každém pokolení,
vodí pouští k zaslíbené zemi.
Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

V jeho síle, v jeho síle nad zlem vítězíme,
u něj skvělé dědictví nám kyne.
Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

Dá nám jísti, dá nám píti, všechny tvory živí,
chvalte Pána, vždyť je dobrotivý.
Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

Kancionál č. 907

Mons. Josef Hrdlička je rodákem z Velkých Opatovic. Pro střední škole pracoval nejprve v dělnické profesi. Pro své náboženské smýšlení mohl vysokoškolská studia započít teprve roku 1967, kněžské svěcení přijal roku 1972. Působil v duchovní správě farností Moravská Ostrava, Hoštejn, Hynčice, Maletín a Mírov, byl správcem farností Liptaň, Pitárné, Třemešná a Vysoká.

Jako světící biskup slouží Mons. Hrdlička v olomoucké arcidiecézi od roku 1990: jmenován byl 17. března a biskupské svěcení přijal 7. dubna, za biskupské heslo si zvolil citát z Janova evangelia *Vos dixi amicos* („Nazval jsem vás přáteli"). Je děkanem Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci. V rámci České biskupské konference je členem Komise pro liturgii, kterou dlouhodobě vedl, a předsedou Rady pro kulturu a památky.

Je respektovanou osobností a nedílnou součástí duchovního, kulturního, uměleckého a hudebního života. Zasloužil se o rozvoj církevního školství, inicioval a realizoval řadu hudebních, uměleckých, kulturních a literárních počinů a dlouhodobě podporuje vysokoškolskou pastoraci v Olomouci.

Znám je souborem překladů ze světové duchovní literatury a poezie. Zmiňme alespoň sbírky *Démant a slza* (1999), *Svíce uvnitř* (2002), *Souzvuk barev* (2004, výbor z poezie G. K. Chestertona), *Dva zdroje morálky a náboženství* (2007, překlad knihy Henryho Bergsona), *Hořící dítě a jiné básně* (2008, výbor z díla Roberta Southwella) či *Jsem vyšleh z ohně k ohni* (2016, výběr z básní Gerarda Manleyho Hopkinse).

Uspořádal výběr ze světové a české literatury *Mezi setbou a sklizní: slovesné umění a krásná literatura v rodinné katechezi* (2012). Je autorem knih *Stručná homiletika* (1991), *Strmou stezkou* (1997), *Pane, ty víš všechno* (2004), *Probuď se, citero a harfo* (2006), ve spoluautorství pak vyšla kniha *Básně a místa: eseje z poezie* (2015).

Textařsky spolupracuje se známým moravským skladatelem Zdeňkem Pololáníkem. Je autorem řady duchovních písní pro Kancionál. Velmi známé a zpívané jsou například písně: *Aleluja, církev zpívá, Buďte bdělí, Ježíš praví, Chvalte Pána*, či *Jeden Pán, jedna víra* a mnohé další.

Naposled se autorsky podílel na libretu opery *Noc plná světla*, která vznikla na motivy divadelní hry proslulého francouzského dramatika Paula Claudela a hudbu složil opět Zdeněk Pololáník. Světová premiéra se konala v Olomouci roku 2013. Při příležitosti oslav jubilea Mons. Hrdličky uvedla záznam operního představení katolická televizní stanice NOE.

Podle zpráv České biskupské konference

Kronika České misie v Chicagu v roce 2016

Svátost manželství si vzájemně udělili:

06 – 25 Dominik Lizák
Eva Halčinová
07 – 09 Michal Kafka
Andrea Šimková

Pokřtěny byly děti:

01 – 24 Kristián Tomáš Hruboš
02 – 07 Laura Špak
02 – 14 Anežka Marie Kováč
03 – 06 Oliver Jarzebkowski
03 – 20 Amilian Daniel Darlak
05 – 14 Daniel Klusal
06 – 25 Maria Lizák
07 – 23 Sebastian Jakš
08 – 27 Vicky Al-Karawi
09 – 10 Dominika Halamčeková
10 – 08 Lukáš Marek Križalkovič
10 – 08 Marek Janás
10 – 15 Laura Selvekova
10 – 16 Michael Josef Chmelař
10 – 23 Ján Badovský
10 – 23 Tamia Maria Bujdoš
12 – 18 Matthew Marek Mikel

Dospělý byl pokřtěn:

09 – 24 Peter Jan Carik

Svátost biřmování přijali:

09 – 24 Jozef Jan Brania
09 – 24 Tereza Marie Brania
09 – 24 Libuš Antonia Bučková
09 – 24 Peter Václav Carik
09 – 24 Věra Hedvika Černá
09 – 24 Sebastian Gabriel Hanulík
09 – 24 Milana Marie Ličková
09 – 24 Helena Zdislava Lukášková
09 – 24 Anna Terezie Mizeráková
09 – 24 Michael sebastian Mizerák
10 – 23 Tamia Maria Bujdoš

Poprvé ke stolu Páně přistoupili:

05 – 08 Jakub Grivalský
05 – 08 Jozef Majerčák
05 – 08 Tereza Minčíková
05 – 08 Natália Rošťák
05 – 08 Emma Sičár
05 – 08 Ondrej Špak
09 – 24 Peter Carik

Na věčnost byli povoláni:

01 – 29 Edward Vedral Jr.
03 – 08 Otilie Zolmanová
04 – 01 Anděla Boleslavová
05 – 13 Miroslav Chybík
06 – 07 Miroslav Šubrt
06 – 27 Stanislav Koščák
07 – 15 Adele Vacek
09 – 09 Josef Zeman
09 – 30 Dagmar Goliášová
10 – 23 Markéta Kyjánková
11 – 27 Anastazie Podařilová

V roce 2016 bylo celkem:

2 svatby
17 křtů dětí
1 křest dospělého
11 biřmování
7 prvních svatých přijímání
11 pohřbů

Významné události

01 – 03 Tři králové odpoledne v klubu misie, hraje Cimbálová muzika
02 – 07 Dětský karneval v maskách
02 – 28 Výroční schůze České Misie, volba Misijní rady
03 – 11/13 Duchovní cvičení: Kurz Filip vede Fr. Patrik Hakoš ze Slovenska
03 – 27 Velikonoční vigilie
03 – 28 Pomlázková zábava a tradiční výstava a košt vína, hraje místní Cimbálová muzika.
04 – 17 První nedělní snídaně pro veřejnost v klubu misie - začínáme novou tradici
05 – 08 První svaté přijímání dětí
05 – 14 Svatodušní vigilie, slavíme ji podobně jako je vigilii Velikonoční se sedmi čteními, žalmy a obnovou svátosti biřmování
05 – 21 Přednáška Prof. Dušana Lužného a Dr. Daniela Topinky z Univerzity Palackého v Olomouci na Moravě o Náboženské situaci v současné české společnosti
06 – 3, 4, 10, 11 Rummage sale
06 – 21 Oslava Dne otců - Piknik na zahradě misie opět hraje Cimbálová muzika
07 – 8/12 Tempus fugit - Putovní výstava fotografií unikátních barokních kostelů Kryštofa a Kiliána Ignáce Dientzehoferových v okolí Broumova v severních Čechách, výstavu doplňuje poutavou přednáškou ThLic. Matin Lanži, děkan z Broumova, následně je celý červenec a srpen výstava umístěna v benediktinském klášteře sv. Prokopa v Lisle
08 – 8/13 Dětský tábor u Michiganského jezera v Union Pier, program zajišťují tři skautští vedoucí z České republiky, duchovní vedení Mons. Hladík, vaření maminky dětí vše se koná na chalupě rodiny Příkazských
09 – 11 Výroční piknik misie v městské zahradě v North Riverside, začal tradičně mší svatou, pokračovala výborná zábava s dobrým jídlem a pitím, přišlo několik stovek lidí a počasí se opět vydařilo
09 – 24 Událost roku: Českou misii navštívil Mons. Václav Malý, světící biskup z Prahy, který při mši svaté uděloval svátost biřmování a spolu s ním koncelebroval Mons. Petr Esterka, náš krajanský biskup z Kalifornie, který zasloužilým členům misie udělil medaile Za službu církvi, vlasti a národu
09 – 25 Slavnostní mši svatou na 77. Moravském dnu v Litevském centru v Lemont celebrují opět oba biskupové, hraje kapela z České republiky
09 – 19/27 Misie hostí kapelu Vysočinka z České republiky, která vystupuje na Moravském dnu a dalších akcích v Chicagu
09 – 30 Boučkovo loutkové divadlo z Jaroměře v Čechách hraje pro děti v klubu misie dvě pohádky, umělci pak putují na mnoho dalších míst v Americe
10 – 02 Tradiční pouť na Holy Hill ve Wisconsinu, je vypraven autobus a další poutníci přijíždějí auty
10 - 08 Přednáška Ing. Arch. George Yako o Krásách Sýrie a osudech křesťanů v této zemi v současnosti
10 – 15 Octoberfest - populární melodie hraje DJ Tony a publikum se velice baví u chutného pivního moku a výborných jídel
10 – 30 Výroční pouť do Lisle do benediktinského opatství sv. Prokopa k Panně Marii v Exilu, koná se na konci růžencového měsíce a současně jako pouť dušičková - po odchodu Fr. Odily Crkvy na věčnost plánujeme udržet českou tradici ve zdejším klášteře dvěma českými poutěmi za rok: začátkem května a koncem října
12 – 04 Mikulášská besídka v kostele vystupují dvě skupiny dětí, Mikuláš naděluje dárky, přišlo kolem 130 dětí s rodiči
12 – 24 Slavíme tradiční českou půlnoční mši svatou, hodinu před tím se zpívají české a slovenské vánočních koledy
12 – 31 Silvestra oslavujeme v klubu misie a od 11.00 do 12.00 v noci máme v kostele adoraci a děkovnou pobožnost

Hospodaření

Zůstatek 2015:	$ 38,787.36
Příjmy 2016:	$ 239,621.07
Vydání 2016:	$ 248,533.88
Zůstatek 2016:	**$ 29,874.55**

Dluhy České misie:

K 31.12. 2015 byl dluh	$ 235,000.00
V roce 2016 se splatilo	$ 185,000.00
Celkem zbývá splatit:	**$ 50,000.00**

Poděkování dobrodincům České misie

V průběhu celého roku 2016 na fond kostela České misie přispěli:

Mezi „Stavitele chrámu"
s dary vyššími než $1000 se řadí:

Christian Klíma
Karel Chrobák
Martina Novotný
Jan Paďour
Maria Vedral
na památku Edwarda Vedrala Jr.
Věra Ann Borýsek
na památku Josefa Borýska
Ingrid Chybík
na památku Miroslava Chybíka
Nejmenovaný dárce
Karel Goliáš
Zdenka Blum
Anthony a Carmella Jandáčkovi
Michael Vukson a Anna Minařík
Boleslav Real Estate Management, Inc.
na památku Anděly Boleslavové
Edward a Alice Vedralovi
John a Rosemary Škachovi
Anna Švehla
Blanka Příkazská
Radek a Iveta Thorovi
Ronald a Jana Krčkovi
Darina Arvajovičova
Jiří a Lenka Petraturovi
Ludvík a Ivana Pospíchalovi
St. Procopius Abbey

Zvláštní poděkování patří Radku Thorovi
Za obětavou a nezištnou pomoc při stavebních a údržbářských pracích v naší misii.

Dary $ 500 - $ 999 věnovali:

Sdružení Československých Exulantů
Michael A. Pizzuto
Kamila Zeman
Peter Carik
Pavel a Marie Cíchovi
Agnes Hrudkaj
Marie Kyncl, M.D.
Josef Pařenica
Mark Malý
JUDr. Jaroslav Horký, Praha
Barbara Marik, Funeral Home
Nejmenovaný dárce
Miroslav a Cecilie Lazarovi
Jiří a Marie Jakubcovi
František Schultz
John Novotný, Kanada
Vlasta Vicenik
Jan Kuběna

Dary $ 100 - $ 499 věnovali:

Moravská Kulturní Společnost Chicago
Czech Catholic Union Cleveland
Midwest Slovak Pastoral Seminar Chicago
Cary Grove Animal Hospital
St. John Nepomucene Parish Cleveland
St. Ann Society No.18 CCU Chicago
Stanislav a Margaret Borýskovi
Rudolf a Blanka Solfronkovi
Dušan Kováč
Vladimír a Blanka Löffelmannovi
Václav Zolman
Martin Roller
Marie Čevelíček
Helen Rac
Eva Aprim
Joseph Kocáb
Margaret Trybus
Sylvie Al-Karawi
Angela Chybík
Milana Líčková
Gregory a Markéta Braniovi
Jarmila Dufka
Vojtěch a Maria Chládkovi
Mary Hrach
Rose Tornil
Maria Uhlarova
Věra James
Amálie Klimeš
Zdenka Kadlček
Marta Rathan
Jaroslava Zolmanová
Věra Černá
Josef a Ludmila Stojaspalovi
Stefan Selvek
Vlasta Šnéberger
Budimír a Anna Zvolánkovi
Patricia Babjak
Jitka Higgins
Anthony a Ludmila Vyskočilovi
Joseph Zacharda
Tomáš Hruboš
Jaromír a Hana Smažilovi
Cyril Příkazský
Rostislav a Irena Ticháčkovi
Melnik Maroš
Janet Gunn

Všem dobrodincům
České misie vzdáváme upřímné
Pán Bůh zaplať
a pamatujeme na ně často v modlitbách a při oběti nejsvětější.

Milí přátelé a dobrodinci České misie v Chicagu

I když se již zavřely brány Svatého roku milosrdenství, který jsme vloni prožívali, láska a milosrdenství Boží nepřestává a my lidé je máme stále napodobovat. Uplynulý rok 2016 byl pro nás v České misii v Chicagu opět velmi úspěšný, ať po stránce duchovní či kulturní i hmotné. Každodenně se v našem kostele konají české mše svaté, nyní za doprovodu nových varhan, které byly k Velikonocům dokončeny. Neustále také konáme vždy v pondělí modlitby za nemocné a čtvrteční adorace Nejsvětější svátosti, kdy vyprošujeme všem od Pána Boha potřebné milosti. Stále také pokračuje výuka v naší České škole kardinála Berana, kterou navštěvuje asi 25 žáků ve dvou odděleních. Naše misie znovu obnovila program pastoračních asistentek, které prozatím v půlročních intervalech přicházejí z České republiky, aby pomáhaly s výukou dětí a dalšími aktivitami. O ostatních akcích v misii jste pravidelně informováni v našem časopise a přehled najdete i na předchozí stránce. Také hospodaření naší misie bylo v uplynulém roce úspěšné a splácení velkých dluhů, s kterými jsme začínali v novém kostele, se pomalu chýlí ke konci. Je to díky obětavé pomoci a finanční podpoře členů misie i Vás všech dobrodinců. Děkujeme každému z Vás za osobní modlitby, oběti, větší i menší služby a práce pro naši komunitu vykonané, děkujeme za pravidelné příspěvky do nedělních sbírek i za příležitostné dary zaslané poštou. Děkujeme za odebíráni Hlasů národa a podporu tisku. Kéž je Vám všem za veškerou pomoc i každý sebemenší dar Pán Bůh štědrým odplatitelem. Modlíme se za Vás i Vaše rodiny zde v Americe i ve staré vlasti. Denně přede mší svatou na Vás pamatujeme v modlitbě svatého růžence, zahrnujeme Vás do přímluvných modliteb při mších svatých a dalších pobožnostech. Za dobrodince, pomocníky a spolupracovníky a taktéž za všechny nemocné a zemřelé často obětujeme zvláštní mše svaté.

Vše dobré Vám v celém roce 2017 vyprošuje a ze srdce žehná

Mons. Dušan Hladík

Příběhy pro potěchu duše

Studna

V jedné islámské vesnici v Libanonu se malá skupina obyvatel stala křesťany. Tím se jim zavřely všechny dveře ostatních obyvatel vesnice. Křesťané už nemohli pobývat s ostatními na náměstí, pokuřovat a povídat si. Ženy už nesměly brát vodu z vesnické studny. Noví křesťané byli nuceni si vykopat na vlastní náklady svou studnu.

Jednou však vesnická studna vyschla a zůstala bez vody. A v této situaci křesťané pozvali své spoluobčany, aby přišli k nim a čerpali vodu z jejich studny. A udělali ještě víc - na všechny své domy pověsili cedulku, kde bylo napsáno: „Tady bydlí křesťané."

Každý tak věděl, že v takovém domě nalezne pomoc a nabídnutou ruku.

A konečně, bratři, buďte jednomyslní, plni bratrské lásky a zájmu o druhého, milosrdní a pokorní. Neodplácejte zlo zlem, nadávku nadávkou, ale spíše naopak přejte dobro. Vždyť k tomu jste byli povoláni, aby se vám dostalo údělem požehnání. Neboť kdo chce mít radostný život a prožívat krásné dny, musí dávat pozor na svůj jazyk, aby neříkal nic špatného, a na své rty, aby nemluvily falešně. Ať se vyhýbá zlu, avšak koná dobro, ať hledá pokoj a usiluje o něj. Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje.

(Podle 1. listu sv. Petra 3, 8-11, 15)

Puzzle

Jednou nebyla manželka doma, a tak musel manžel, velmi významný obchodník, převzít péči nad dvěma dost živými dětmi. Byl velmi schopný, ve svém povolání uměl všechno rychle vyřešit a zařídit, ale tito dva malí darebové ho nenechali ani chvilku v klidu.

Snažil se tedy přijít na nějakou hru, která by je alespoň na chvíli zabavila samotné. Pak našel v nějakém časopise mapu světa - a byla to mapa velmi složitá, hodně barevná, protože každý stát měl svou barvu. Nůžkami tedy nastříhal tuto mapu na malé kousky a dal je dětem, aby z nich sestavily mapu celého světa. Myslel si, že tato improvizovaná skládačka děti zabaví na několik hodin.

Chyba lávky! Za čtvrt hodiny před ním stály vítězoslavně obě děti a mapa byla perfektně složená.

„Jak jste to mohli tak rychle zvládnout?" ptal se jich překvapený otec.

„To bylo jednoduché," odpovědělo starší z dětí. „Na rubu byla postava nějakého muže. Sestavili jsme tu postavu a na druhé straně se nám sama postavila správně tvoje mapa."

Mudrc Bajazid vyprávěl svůj příběh: „Když jsem byl mladý, chtěl jsem všechno změnit, a tak mé prosby k Bohu zněly: Pane, dej mi sílu, abych změnil celý svět.

Když jsem byl ve středním věku, zjistil jsem, že svého cíle nemohu dosáhnout, protože jsem ještě nic nezměnil. Mé prosby se změnily asi takto: Pane, naplň mě milostí, abych mohl změnit všechny, se kterými se potkávám. Hlavně mou rodinu a mé přátele, a budu spokojený.

Teď jsem už starý a mé dny jsou sečteny. Ale teprve teď začínám chápat, jak jsem byl pošetilý. Moje jediná prosba dnes je tato: Pane, dej mi, prosím, milost, abych se změnil.

Kdybych se takto modlil už od začátku, nepromarnil bych svůj život."

Kdyby se každý snažil změnit sama sebe, změnil by se celý svět.

Jak se loví opice

Lovci vymysleli geniální a jistý způsob, jak chytat opice. Když objeví oblast, kde se opice nejvíc zdržují, rozmístí v ní vázy s dlouhými a úzkými hrdly. Velmi pozorně vázy zakryjí zemí a nechají volné pouze hrdlo. Pak dovnitř vloží hrst bobulí a rýže, kterou opice milují. Opice jsou mlsné a navíc velmi zvědavé.

Jakmile se lovci vzdálí, opice se přiblíží. Jejich přirozená zvědavost je žene k vázám, a když zjistí, co je uvnitř, mlsně tam strčí ruku a uchopí do hrsti co nejvíc jídla. Ale hrdlo vázy je příliš úzké. Prázdná ruka snadno dovnitř pronikne, ale když je plná, nemůže v žádném případě ven. A tak opice tahají a tahají.

A to je okamžik, na který čekají lovci poschovávaní v okolí. Přiblíží se k opicím a snadno je chytí. Ačkoli se opice zběsile brání, za žádnou cenu neotevřou ruku a nepustí, co jednou uchvátily.

Mnoho lidí ztratí život jen proto, že se nechtějí vzdát něčeho, co mají, co drží v rukou, co jim připadá strašně důležité, a co je ve skutečnosti zhýtečné.

Lovci jsou stále v činnosti, s elegancí a s úsměvem ukryli své pasti v líbivých časopisech, na televizních obrazovkách a na nárožích ulic. Vyskytuje se tak množství lidí se stále sevřenými pěstmi a vyhaslým srdcem.

Neměli bychom zapomenout, co nám řekl Ježíš: „Neboj se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království. Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřte si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce."

(Lukáš 12,32-34)

Bruno Ferrero: Příběhy pro potěchu duše, Portál 2008

MARDI GRAS

Zveme Vás na

MAŠKARNÍ BÁL

V sobotu 25. února 2017 v 8,00 PM

Klub České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

K tanci a poslechu hraje

DJ TONY

Soutěž o nejlepší masky

Bohaté občerstvení a hojnost nápojů

Jako specialita bude srnčí guláš a další jídla české kuchyně.

Vstupné:

DOBROVOLNÉ

Mohou se zúčastnit i děti v doprovodu rodičů

Bližší informace podá:

Mons. Dušan Hladík Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 - 1050

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net
Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

HLASY NÁRODA

Máte již zaplaceno předplatné na rok 2017?

Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD
USA na rok – poštou 1.třída:
30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD
Kanada na rok letecky:
30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD
(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)
Ostatní cizina na rok letecky:
30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD
Šeky pište pouze na: **Czech Mission**
Naše adresa:
Czech Mission
9415 Rochester Ave.,
Brookfield, IL 60513
Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050
Doporučte Hlasy národa svým známým!

Prosíme dary na kostel i předplatné novin
veškeré šeky pište na CZECH MISSION,
jinak nám šek banka vrátí. – Děkujeme za pochopení.

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879
1-216-341-0444

Robert L. Cermak, President

Chicago Representatives

Loretta Moravecek
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

Srdečně zveme všechny členy na

VÝROČNÍ SCHŮZI ČESKÉ MISIE

Schůze se bude konat
v neděli 12. března 2017
v 1.00 po obědě
v klubu České misie
9415 Rochester Ave.
Brookfield, IL 60513

Bude podána zpráva o činnosti misie za rok 2016.
Finanční zpráva o hospodaření misie za rok 2016.
Uskuteční se volby nové Misijní rady pro rok 2017.
Bude předložen plán činnosti na rok 2017.

Těšíme se na Vaši hojnou účast.

Mons. Dušan Hladík, president
a Rada České misie

Bolestná vzpomínka

S hlubokou bolestí v srdci
si připomínáme první výročí,
kdy Bůh povolal na věčnost
našeho jediného syna

Edwarda Vedrala

Skonal tiše smířen s Pánem Bohem
29. ledna 2016 ve věku 63 let
po mnohaletém boji s rakovinou.

Narodil se v Chicagu 21. září 1952.
Graduoval na St. Ignatius High School,
pak studoval na Illinois University.
Postupně byl zaměstnán jako návrhář a
konstruktér železných zábradlí u dvou firem,
než si založil vlastní firmu EDV Corp.
Od malička se aktivně angažoval ve zdejších
exulantských a krajanských spolcích:
navštěvoval Českou katolickou školu,
byl činný v Moravské kulturní společnosti,
za kterou mimo jiné po řadu let dělal Mikuláše
v krajanském domově pro seniory, rovněž v Besedě.

Vzpomínková mše svatá za něho bude sloužena
v neděli 12. února 2017 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem,
kdo si na něho vzpomenete
v modlitbě s námi.

Trudy Vedral, manželka s její dcerou Viktorií
Eduard a Alice Vedralovi, rodiče
Alice, Marie, Ludmila, Pavlína,
Blanka, Albína a Dana, sestry
a ostatní pozůstalí z kruhu rodiny, příbuzných
a přátel v USA a v České republice

Úmrtní oznámení

Se zármutkem v srdci avšak s nadějí na vzkříšení
oznamujeme všem přátelům a známým,
že byla Pánem života a smrti povolána na věčnost
naše milovaná maminka, babička a sestra, paní

Emilie Sovová

Narodila se 8. května 1935 v Uherském Hradišti na Moravě.
V roce 1963 se provdala za Josefa Sovu a měli dvě dcery.
Do USA přišli v roce 1969 a bydleli v North Riverside.
Pracovala v restauraci Stará Praha.
V roce 1997 zemřel její manžel.
Posledních 6 let žila v domově důchodců.
Odešla z tohoto světa posílněna svátostmi
nemocných 18. ledna 2017.
Pohřeb žehem byl privátní.

Rozloučíme se s ní při zádušní mši svaté v kostele
České misie v pátek 17. února 2017 v 6.00 večer.

Děkujeme všem, kdo jste ji znali
a vzpomenete si na ni v modlitbě.

Vlaďka Sovová, dcera s rodinou
Ilona Bobčíková, dcera s rodinou na Moravě
George Sova, švagr s rodinou v USA a na Moravě
Božena Tomečková, sestra s rodinou
a ostatní příbuzní v USA a na Moravě

Upřímná vzpomínka

22. února 2017 si připomeneme
desáté výročí, kdy Všemohoucí Bůh
povolal na věčnost našeho přítele
a bratra v Kristu, pana

Františka Hortvíka

Narodil se 28. března 1925 v Dambořicích na Moravě.
V Americe žil více než 50 roků. Dlouhá léta bydlel v Berwynu.
Poslední dny života trávil v Domě České Misie v Cicero.
Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe.
Ve svém odkazu byl štědrým dobrodincem
Církve a naší České misie.

Vzpomínkovou mši svatou za něho budeme obětovat v kostele
České misie ve středu 22. února 2017 v 10.00 dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si s vděčností a láskou na něho
vzpomenou s námi a připojí svou modlitbu.
Mons. Dušan Hladík a přátelé z České Misie

Nejkrásnější blahopřání

Staré české přísloví nám praví :
Pijme pivo, udržuje zdraví.
A jak praví historie :
každý Čech rád pivo pije,
my jsme národ žíznivý ...

Když stál praotec Čech na Řípu,
vzal si s sebou také pivní pípu.
A jak tam stál udiveně,
dal narazit první štěně,
a zavolal zasněně:
My jsme národ žíznivý ...

Když přijel Eda do Ameriky,
hned objevil Novosvětské triky,
plechovky si BUSCHE nakoupil,
po večerch toto dobrý pivo pil
a tak dlouho šťastně žil...

20. února 2017 oslaví své životní jubileum

Eda Vedral

Šerif T. O. Dálava v. v.

Sto let, sto let nechť žije, žije nám...
provolávají
a Boží požehnání vyprošují
a vše nejlepší
a mnoho štěstí a zdraví přejí

milovanému muži
manželka Alice

drahému tatínkovi a dědečkovi
dcery Alička, Marie, Ludmila, Pavlína, Blanka, Albínka a Dana a snacha Trudy s rodinami

svému šerifovi
kamarádi a kamarádky z velké rodiny trampů

k blahopřání se připojují
bratři a sestry
z Československého Orla v exilu
a Mons. Dušan Hladík a všichni přátelé
z České Katolické Misie v Chicagu

JOSEF KOCÁB

má 85. narozeniny

my máme

přání jediný

štěstí, zdraví a štěstí, zdraví,

hlavně to zdraví ...

Zvedněme číše
do velké výše
ťukněme jednou
ťukněme dvakrát
ťukněme třikrát
opět na zdraví…

Náš milý jubilant je znám české veřejnosti jako dlouholetý vedoucí České síně Karlín v Clevelandu, redaktor a hlasatel Českého Rádia v Clevelandu, funkcionář Národního Svazu Českých Katolíků a mnoha dalších krajanských organizací.

Milý Josefe, s velikou vděčností za celoživotní dílo, neúnavnou obětavou práci i veškeré dobrodiní, které dodnes prokazujete na každém kroku Vám do dalších let života přejeme hojnost Božího požehnání, obnovu tělesných sil a neustálou svěžest ducha. Kéž kráčíte stále ve šlépějích svého patrona, Božího dělníka, svatého Josefa, kéž Vás jeho snoubenka a Matka Boží, Panna Maria ustavičně provází a chrání, kéž Vás náš Spasitel Ježíš Kristus zahrnuje svými milostmi.

S láskou na Vás všichni vzpomínáme a ukládáme Vás do svých modliteb.

Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České Katolické Misie v Chicagu

Srdečné blahopřání

Jak se moudrost Boží něžně stará
v poupatech o přišti krásu jara,
tak tys choval pod svou péčí
Děťátko, jež svět vyléčí,
ó svatý Josefe.

Čím byls pro rodinu v Nazaretě,
tím jsi svaté církvi po všem světě:
ochráncem a pomocníkem,
lásky Boží prostředníkem,
ó svatý Josefe.

milému bratrovi

Josefu Novotnému,

v Křepicích na Moravě,
věrnému kostelníkovi místního chrámu Páně,
který 5. února 2017 oslaví své 64. narozeniny.

Milý Josefe, spolu s pozdravy z daleké Kanady Ti přeji do dalších let života hodně zdraví a stálý pracovní elán a od Pána Boha Ti vyprošuji všechny potřebné milosti.

John Novotný z Britské Kolumbie

S přáním všeho dobrého se věrnému odběrateli a čtenáři Hlasů národa připojuje

Mons. Dušan Hladík a redakce časopisu

Blahopřání k životnímu jubileu

Já malé poupě,
já stojím v koutě,
já vinšovat neumím,
já se za Vás pomodlím

Eva Aprim

oslaví 7. února 2017 své významné narozeniny

Milé sestře v Kristu a dlouholeté člence naší misie,
obětavé pomocnici při nesčetných akcích,
šikovné švadleně a tvůrkyni výborných domácích dortů
s upřímným díkem za veškerou pomoc a vykonanou práci
ze srdce přejeme radost, lásku a pokoj Boží,
brzké uzdravení polámané nohy, aby mohla zase skákat
jako jelen, mnoho síly pro službu rodině a neutuchající
optimismus, který rozdává celému svému okolí.

Mons. Dušan Hladík a
široký okruh přátel z České misie

Navzdory všemu

Prosil jsem Boha o sílu,
abych mohl dosáhnout svých cílů.
Stal jsem se slabým,
abych se naučil pokorně poslouchat.

Prosil jsem o zdraví,
abych mohl vykonat velké věci.
Stal jsem se nemohoucím,
abych mohl vykonat ještě větší věci.

Prosil jsem o bohatství,
abych mohl být šťastný.
Byla mí dána chudoba,
abych zmoudřel.

Prosil jsem o moc,
aby si mě lidé vážili.
Byla mi dána slabost,
abych cítil, že potřebuji Boha.

Prosil jsem o věci,
abych si mohl užívat života.
Byl mi dán život,
abych si mohl užívat věcí.

Nedostal jsem nic z toho,
oč jsem žádal,
ale všechno, v co jsem doufal.
Mně navzdory
byla vyslyšena má tichá modlitba.

O to víc cítím, že mi Bůh žehná!

Bruno Ferrero: Osvěžení pro duši, Portál 2005

Plačící Panna Maria v La Salettě

Pokračování ze str. 2

Já jsem se však od něho vzdálila a dávala mu znamení, že nikoho nechci; když jsem byla už dost daleko, posadila jsem se na trávník. Tam jsem si povídala s květinkami dobrého Boha.

Po chvilce se ohlédnu za sebe a vidím, že Maximin sedí docela blízko mne. Vzápětí mi řekl: „Nech mě u sebe, budu opravdu hodný." Ale má špatná povaha si nedala říci. Spěšně jsem se zvedla a utekla o kus dál, aniž jsem mu co řekla, a opět jsem si hrála s květinami dobrého Boha. Po chvilce zde Maximin byl zase a řekl mi, že bude opravdu moc hodný, že nebude mluvit, že by se sám nudil a že jeho pán ho za mnou poslal atd... Tentokrát se mi ho už zželelo, dala jsem mu znamení, aby se posadil, a já jsem pak pokračovala ve hře s květinkami dobrého Boha.

Maximin dlouho neotálel, přerušil mlčení a dal se do smíchu, myslím, že si ze mne dělal legraci. Podívám se na něho a on mi říká: „Bavme se, hrajme si nějak." Neodpověděla jsem mu nic, neboť jsem byla stále sama a nerozuměla jsem žádné hře s druhou osobou. Bavila jsem se s květinkami a Maximin se jen smál a říkal, že květiny nemají uši, aby mě slyšely a že bychom si měli hrát společně. Neměla jsem však ani trochu chuti ke hře, kterou mi navrhl. Přesto jsem se s ním dala do řeči a on mi pověděl, že brzo bude u konce těch deset dní, které měl strávit u svého pána a že potom odejde do Corpsu k otci.

Zatímco mi to povídal, zaslechli jsme zvon z La Saletty, byl to Anděl Páně. Dala jsem Maximovi znamení, aby pozvedl svou duši k Bohu. Smekl a chvilku byl potichu. Pak jsem mu řekla: „Chceš obědvat?" „Ano," odpověděl, „pojďme." Posadili jsme se. Vyjmula jsem z pytle zásoby, které mi dali mí páni, a po svém zvyku jsem před nakrojením malého kulatého chleba na něm špičkou nože učinila kříž a uprostřed malý otvůrek a řekla jsem: „Jeli tam čert, ať vyjde, a je-li tam dobrý Bůh, ať tam zůstane," a rychle jsem otvůrek opět překryla. Maximin se dal do velikého smíchu a kopl do mého chleba, který mi vyklouzl z rukou, kutálel se s kopce dolů a ztratil se.

Měla jsem ještě jeden kousek chleba, snědli jsme ho společně. Pak jsme si hráli.

Plačící „Krásná Paní"

Dovtípila jsem se však, že Maximin má ještě hlad, ukázala jsem mu tedy na hoře místo, pokryté malými plody. Večer jsme společně sestoupili s hory dolů a slíbili si, že půjdeme pást krávy opět spolu.

19. září 1846

Nazítří, 19. září, jsme se s Maximem setkali na cestě a vystoupili na horu společně. Zjistila jsem, že Maximin je velice dobrý, velice prostý a že ochotně hovoří o tom, o čem chci mluvit já. Byl i velmi přizpůsobivý, netrval na svém. Byl jen trochu zvědavý, neboť když jsem se od něho poněkud vzdálila, hned ke mně přiběhl, aby viděl, co dělám, a slyšel, co si povídám s Božími květinkami. Maximin chtěl, abych ho naučila nějaké hře. Řekla jsem mu tedy, ať nasbírá květiny, že si uděláme „ráj".

Dali jsme se oba do díla. Brzy jsme měli mnoho květin nejrůznějších barev. Z vesnice jsme zaslechli Anděl Páně, neboť obloha byla krásná, bez mraků. Když jsme dobrému Bohu řekli, co jsme uměli, zavedli jsme krávy na plošinku poblíž malé rokliny, kde bylo dost kamení pro stavbu „ráje". Snědli jsme svačinu a potom jsme snášeli kameny a stavěli svůj domeček, pozůstávající z přízemí, jež bylo tak řečeno naším obydlím, a z patra nad ním, které podle nás bylo „rájem".

Patro bylo celé ozdobeno květinami různých barev, s korunkami visícími dolů na svých lodyhách. „Ráj" byl překryt jediným velkým kamenem, který jsme obložili květinami. Všude dokola jsme také navěšeli květy. Když jsme „ráj" dokončili, prohlíželi jsme si ho a padla na nás ospalost. Poodešli jsme odtud asi dva kroky a usnuli na trávníku.

Když jsem se probudila a neviděla naše krávy, zavolala jsem Maximina a vystoupila na kopeček. Odtud jsem spatřila, že naše krávy klidně leží, a tak jsem opět sestupovala. Vtom jsem náhle spatřila nádherné světlo, zářivější než slunce, a vypravila jsem ze sebe jen: „Maximine, vidíš to támhle? Ach, můj Bože!" Zároveň jsem upustila hůl, kterou jsem měla v ruce. Nevím, co se to v té chvíli ve mně úchvatného odehrálo, cítila jsem se však přitahována, cítila jsem velikou úctu plnou lásky a mé srdce chtělo běžet rychleji než já sama.

Také Maximin uviděl tu podivuhodnou věc. Děti potom řekly: „Svítilo to tak, jako by slunce spadlo na zem." Maximin se po chvíli překvapení vzpamatoval a vzrušeně přikazoval: „Vezmi svou hůl! Pojď! Pojď jako já! Jestli nám něco udělá, dostane na pamětnou."

Ohnivý kotouč se otáčel, zvětšoval se a pak se otevřel a uvnitř děti zpozorovaly postavu Krásné Paní - tak se děti vždy vyjadřovaly o Matce Boží. Žena seděla na kamenném „ráji" schýlena, s lokty opřenými o kolena, s hlavou položenou v dlaních. Vypadala, jako by klesala pod tíhou hlubokého zármutku. Maximin potom povídal: "Myslel jsem si, že to je nějaká matka z Valjoufrey, kterou děti vyhodily z domova a která se přišla vyplakat do klidu hor. Měl jsem chuť jí říct, aby už nepla kala, že my ji pomůžeme."

Děti nevěděly, kdo je ta zářící, plačíc paní. Najednou Krásná Paní vstala. Děti se nehnuly z místa. Řekla jim nejprve fran couzsky: „Přistupte blíže, mé děti, nebojte se; jsem tu, abych vám oznámila velkou novinu." Děti nerozuměly přesně jejím slovům. Francouzština sice pro ně nebyla zcela cizím jazykem, ale v okolí Ablan dins se tehdy mluvilo pouze nářečím. Ale

její hlas, ten zněl jako hudba, uváděly potom děti. Najednou zmizel všechen strach, děti seběhly po úpatí dolů a přistoupily ke Krásné Paní, která jim také vyšla několik kroků vstříc. Nyní stály tak blízko, „že by nikdo mezi nimi a Krásnou Paní nikdo nemohl projít" - řekl potom Maximin. Děti z ní nespouštěly oči a ona nepřestávala plakat.

Děti Krásnou Paní popsaly takto: Byla vysoká a celá zářila. Její oděv připomínal úbor prostých žen zdejšího kraje - dlouhé šaty, kolem pasu převázaná zástěra, přes ramena šátek překřížený a svázaný za zády, na hlavě čepec. Její hlavu korunoval věnec z růží, které také lemovaly její šátek a zdobily její boty. Nad jejím čelem zářilo silné světlo připomínající diadém. Kolem ramen visel velký řetěz a na druhém, menším řetězu kolem krku byl zavěšen zářící kříž. Děti potom uváděly, že celé světlo vycházelo právě z toho kříže a ozařovalo celou Krásnou Paní. Na koncích ramen kříže bylo vidět kladivo a kleště.

Symboly, které nesla Matka Boží jsou velmi výmluvné. Jako by chtěla opakovat po sv. Pavlovi: „Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to ukřižovaného." (1. Korintským 2,2) Zve nás, abychom zvolili mezi kladivem, symbolem hříchu, který ukřižoval a neustále ukřižovává Ježíše, a kleštěmi, symbolem obrácení a osvobození od utrpení. Tento kříž dostatečně mluví o tom, čím je poselství z La Saletty.

Poselství

„Přistupte blíže, děti moje! Nebojte se! Jsem tu, abych vám oznámila velkou novinu.

Jestliže můj lid neuposlechne, budu muset uvolnit rámě svého Syna. Je tak silné a těžké, že ho už déle nemůžu udržet. Už tak dlouho za vás trpím. Nemá-li vás můj Syn opustit, musím ho neustále prosit. Ale vy na to nedbáte. I kdybyste se sebevíc modlili, nikdy nebudete schopni vynahradit mi to, co jsem pro vás vytrpěla. Dala jsem vám šest dnů k práci, sedmý den jsem si vyhradila pro sebe, ale lidé mi jej nechtějí dopřát. Proto je paže mého Syna tak těžká. Rovněž ti, co jezdí s vozy, nedovedou klít, aniž by do toho nemísili jméno mého Syna. Tyto dvě věci tolik zatěžují Jeho rámě.

Zkazí-li se sklizeň, pak vaši vinou. Ukázala jsem vám to loni na bramborách, ale vy jste si z toho nic nedělali. Ba naopak.

Krásná Paní s křížem a symboly kladiva a kleští na prsou stále pláče a promlouvá k pasáčkům

Když jste nacházeli zkažené brambory, kleli jste a brali jste nadarmo jméno mého Syna. Budou se kazit dál a letos o Vánocích už jich nebude."

Slovo „brambory", „pommes de terre", však vzbudilo Mélaniinu pozornost, protože brambory se v místním nářečí nazývají „las truffas" a slovo „pomme" má ve zdejším nářečí pouze význam „jablko". Obrátila se proto k Maximinovi, aby jí to vysvětlil. Avšak Krásná Paní ji předešla:

„Ach, děti moje, vy nerozumíte francouzsky, počkejte, povím vám to jinak."

A Krásná Paní totéž pověděla dětem v jejich nářečí, užívaném v okolí Corpsu. A pokračovala dále:

„Kdo má obilí, ať ho ani nerozsévá. Všechno, co zasejete, sežerou červi, a vzejdou-li z něho nějaké klasy, při výmlatu se rozpadnou v prach. Nastane veliký hlad. Dříve než nastane, malé děti mladší sedmi let budou dostávat zimnici a budou umírat v náručí osob, které je budou chovat. Ostatní budou trpět hladem. Ořechy se zkazí, hrozny shnijí."

Krásná Paní mluvila dále, ale najednou ji slyšel pouze Maximin. Mélanie sice viděla pohyb rtů, ale nic neslyšela. Za nějakou chvíli ji zase slyšela pouze Mélanie, zatímco Maximin si pohrával se svým kloboukem a koncem své hole posouval kamínky, protože tentokrát neslyšel nic on. Krásná Paní svěřila každému z nich tajemství. Poté její slova vnímaly opět obě děti:

„Jestliže se lidé obrátí, kamení a skály se promění v obilí a brambory se samy zasadí do země. A vy, děti moje, vykonáváte dobře své modlitby?"

„Ne, Paní, nevalně!" přiznali oba pasáčci.

„Ach, děti moje, je nutné modlit se každý večer a každé ráno. Nebudete-li mít čas, pomodlete se alespoň Otčenáš a Zdrávas. Budete-li moci, modlete se více.

V létě chodí na mši svatou jen několik starších žen. Ostatní pracují v neděli celé léto. A v zimě, když nevědí, co s časem, chodí do kostela, jen aby si tropili posměch z náboženství. V postní dny se sbíhají k řeznictví jako psi.

Moje děti, už jste někdy viděly zkažené obilí?"

„Ne, Paní, neviděly", odpověděly ihned.

„Ty však, mé dítě (Maximine), jsi je přece jednou musel vidět, se svým otcem u Coinu. Muž hospodařící na tom pozemku pravil tvému otci: ‚Pojďte se podívat na mé obilí, jak se kazí.' Vy jste tam šli, tvůj otec pak vzal dva nebo tři klasy do rukou, třel je v dlaních a ony se rozpadly v prach. Když jste se potom vraceli a byli jste asi jen půl hodiny cesty od Corpsu, tvůj otec ti dal kousek chleba se slovy: ‚Tu máš, synku, jez letos chleba, neboť nevím, zdali ho bude kdo jíst napřesrok, bude-li se obilí takhle kazit.'"

„Ach, ano, Paní, opravdu tomu tak bylo!" odpověděl Maximin. „Teď si na to vzpomínám. Před chvílí jsem si na to vůbec nevzpomněl."

Krásná Paní skončila svou řeč znovu francouzsky:

„Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu."

Pak se Krásná Paní přiblížila a děti ji nechaly projít mezi sebou. Jedním krokem překročila potůček a ubírala se dále, aniž by se ohlédla, a opakovala:

„Nuže, mé děti, povězte to všemu mému lidu!"

Vše bylo řečeno. Krásná Paní vystoupila po klikaté stezce na vrchol pahorku zvaného „Malý" (dnes je na této stezce postavena křížová cesta), kde se vznesla do výše asi jednoho a půl metru. Děti, které za ní běžely, se postavily před ni. Krásná Paní nejprve pohlédla k nebi, potom k zemi. Pak se obrátila k jihovýchodu a „začala splývat se září, jež ji ohklopovala", nejprve hlava, ramena, pak pomalu celé tělo. Maximin už neviděl nic než růži, která zdobila její botu. Chtěl ji utrhnout, ale jeho dlaň zůstala prázdná. Ohnivá kou-

le zmizela a Melánie se první odvážila přerušit mlčení: „Třeba to byla nějaká veliká světice?“ – „Kdybychom to bývali věděli dříve,“ odpověděl Maximin, „mohli jsme ji poprosit, aby nás vzala s sebou.“ Děti nerozpoznaly, s kým se to v horách setkaly.

Co následovalo?

Novina se šířila velmi rychle. Poutníci, zvědavci, nevěřící i pozorovatelé přicházeli, aby se obou vizionářů vyptávali, vyhrožovali jim a snažili se je usvědčit při sebemenším rozporu. Byli mezi nimi novináři, zástupci státních orgánů, ale hlavně vyšetřovací komise pověřená grenobelským biskupem. Z právního hlediska příslušelo jedině jemu, aby se k celé věci vyjádřil. Proto zveřejnil 9. října 1846 list zakazující jeho kněžím o této události mluvit do té doby, dokud sám věc neposoudí „po důkladném a přísném prozkoumání“. Biskup se skutečně nechal průběžně informovat o všem, co se děje na hoře zjevení a jak se chovají obě děti. Abbé Mélin, farář hlavního města kantonu, mu podával podrobné informace. Zatím se vyšetřovatelé snažili shromáždit a uspořádat všechny zprávy o zjevení, o svědcích a o průběhu všech událostí, které následovaly. Materiály byly předány komisi, jež byla záměrně sestavena z příznivců i odpůrců zjevení.

Brzy na horu zjevení začalo přicházet mnoho poutníků.

Komise, již předsedal grenobelský biskup, se seznámila se všemi výsledky vyšetřování, vyslechla obě děti i lidi zodpovědné za jejich výchovu a ponechala prostor všem, kteří měli jakékoli výhrady. Její úsudek byl přesvědčivý: „Děti nebyly oklamány, ani neklamou. I kdyby chtěly podvádět, nebyly by schopny si něco takového vymyslet.“ Biskup byl o pravosti zjevení přesvědčen již roku 1847. Nicméně velmi rozvážně pokračoval ve shromažďování informací a v konzultacích další čtyři roky. V této době již ve vyšetřování pokračovali i další lidé. Vyptávali se děti v místním nářečí a s úzkostlivou přesností zaznamenávali jejich odpovědi. Výsledek byl následující: Výpovědi dětí se vždy shodovaly, ačkoli ty jinak nebyly schopny cokoli se naučit nazpamět, a poselstvi opakovaly stále nejen v nářečí, ale i ve francouzštině - bez jediné chyby.

Krásná Paní se loučí:
Oznamte to všemu mému lidu!

Dne 19. září 1851 píše grenobelský biskup, Mons. Philibert de Bruillard, svůj věroučný pastýřský list. Jeho nejdůležitější část zní takto: *„Usuzujeme, že zjevení Panny Marie dvěma pastevcům dne 19. září 1846 na jedné hoře alpského pásma, příslušející k farnosti La Saletta a spravované arciknězem z Corpsu, nese v sobě všechny známky pravosti a že věřící mají oprávněné důvody uznávat je za nepochybné a pravé.“*

V dalším pastýřském listu z 1. května 1852 oznámil grenobelský biskup nutnost vybudování svatyně na hoře zjevení a zároveň povolal do La Saletty skupinu diecézních misionářů za účelem zajištění duchovní péče v této svatyni. Základní kámen kostela byl položen 25. května 1852 a stavební práce trvaly až do roku 1865. Dne 20. srpna 1879 byl kostel posvěcen a byl mu udělen titul „baziliky“, tedy privilegovaného místa shromažďování Božího lidu. Skupina kněží, jež zde působila, se postupně stala řeholní komunitou a následně potom misijní kongregací papežského práva, nesoucí název Misionáři Matky Boží z La Saletty (ke konci září roku 2004 čítala tato kongregace 926 členů, působících po celém světě: na obou amerických kontinentech, na Filipínách, v Evropě, v Africe a na Madagaskaru). Současně s touto kongregací se vyvíjela také kongregace Sester misionářek Matky Boží z La Saletty.

Osudy vizionářů

Další osud lasalettských pasáčků byl velmi pohnutý. Maximin, který měl v době zjevení jedenáct let byl přijat do školy při klášteře v Corpsu. Dlouho tam nevydržel. Často utíkal, měl povahu nestálou. Po bouřlivém životě, v němž byl střídavě boháčem i chudákem, slavným i zapomenutým, studentem i vojákem, zemřel ve třiceti letech v roce 1876. Svou část tajemství, již se z něho mnozí marně snažili vylákat, svěřil písemně přímo papeži. Toto tajemství nebylo dodnes zveřejněno.

Melánie v klášterní škole sester Prozřetelnosti dospěla k rozhodnutí, že bude řeholnicí. Biskup z Grenoblu ji přijal v roce 1850 jako novicku těchto sester. Byla však ze všech stran kritizována a nakonec přeložena do jiného kláštera. V roce 1854 ji odvezli do kláštera v Anglii, kde byla uzavřena i v roce 1858, kdy mělo být dle přání Svaté Panny zveřejněno tajemství jí dané. Teprve 1860 se opět vrátila do Francie, ale Grenobelský biskup ji v diecézi nepřijal. Odešla do kláštera v Marseille. Odtud byla poslána do Řecka. Po dvou letech se vrátila do Francie a zde bylo její tajemství odmítnuto. Odjela do Itálie a zde byla vlídně přijata biskupem diecéze Castellamare a zde také konečně v roce 1879 s jednadvacetiletým opožděním publikovala tajemství s církevním souhlasem biskupa v Lecce. Tajemství bylo vytištěno a rozšiřováno. Melánie byla osobně přijata papežem Lvem XIII. a k publikaci své brožury obdržela i jeho výslovný souhlas. Přesto proti brožuře byla z jistých církevních kruhů rozpoutána zuřivá kampaň a věc došla tak daleko, že někteří kněží hledali brožuru po domácnostech svých farníků a veřejně ji pálili. V tajemství je obsažena silná kritika tehdejší církevní i světské společnosti, varování před válkami, hladem, morem, nemocemi a příchodem antikrista. Nakonec však zvítězí dobro. V České republice byla tato kniha vydána pod názvem: „Zjevení přesvaté Panny na hoře Lasalettské, 19. září L. P. 1846.“

Melánie zemřela v roce 1904, v italské Altamuře. Její život není dodnes doceněn, i když na jejím náhrobku stojí: „Zemřela ve vůni svatosti.“ Když půl roku po smrti byla exhumována, byla nalezena „Čerstvá, nedotčená, pružná“.

Smysl Poselství Panny Marie z La Saletty

Poselství je možné chápat ve třech významových rovinách:

1. Panna Maria používá nářečí - jazyk těch, kteří ji poslouchali. Mluví o jejich strastech a jejich těžkém životě, životě lidí vesnického kraje v Alpách. Proto okamžitě dobře pochopili její poselství. Ale není tím řečeno, že poselství bylo určeno pouze jim. Ona mluví „k celému svému lidu". Když se komise ptala Mélanie: „Kdo to je ten celý lid?", odpověděla: „To jsou všichni lidé." Mluví k celému lidu nejen v době zjevení v La Salettě, její slova jsou aktuální dodnes.

2. Maria mluví jazykem Bible. Poselstvím prostupují slova nebo celé věty z knih prorockých. Abychom pochopili celý smysl poselství, je třeba se vracet k Bibli.

3. Poselství Panny Marie je vystoupením prorockým, které je podle Písma svatého posláním od Boha. Není předpovídáním budoucnosti nebo neštěstí. Prorok mluví jménem Hospodina. Když Maria v poselství uvádí „dala jsem vám šest dnů k práci...", neříká, že Ona nám dala, ale hovoří o Bohu. Všichni, kdo znají Písmo svaté, rozumí tomuto způsobu vyjadřování proroků v první osobě jednotného čísla.

Vidět a rozumět (srov. Mt 13,13)

Dříve než promluvila Panna Maria slovy, představila se dětem i nám celou svou osobností. Maria, Matka Ježíšova i Matka naše, ozářená světlem Vzkříšení, je sama celá světlem. Jas její tváře byl tak silný, že Mélanii oslňoval a Maximin jí nemohl pohlédět do tváře. Stejně jako oděv Kristův na hoře Proměnění zářily i její šaty: čepec, šaty, zástěra i šátek na ramenou.

„Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného." (1 Kor 2,2)

Všechna záře vychází z velkého kříže, který nosila Panna Maria na hrudi. Svým zjevením v La Salettě pokračuje Maria v poslání, které jí bylo svěřeno pod křížem: „trpět" pro nás, aby nás mohla zrodit k víře.

Po obou stranách kříže jsou připevněny nástroje umučení: kladivo a kleště. Kolem ramenou Krásné Paní visel těžký řetěz, biblický symbol hříchu a lidské nespravedlnosti. *„Člověk je sám v sobě rozdělen. To je také důvod, proč se nám celý lidský život, individuální i kolektivní, jeví jako dramatický zápas mezi dobrem a zlem, mezi světlem a tmou. Navíc člověk vidí, že vlastní silou není schopen nápor zla doopravdy přemoci, takže se každý cítí jakoby spoután řetězy."* (II. vatikánský koncil, Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě Gaudium et spes, č. 13)

Šátek Krásné Paní byl lemován různobarevnými růžemi, které jakoby zdvojovaly řetěz. Stejné růže korunovaly ve světelném diadému její hlavu a zdobily také její boty. Je to opravdový růženec: z našich lidských poutí na kříž a z kříže, pak k nekonečné radosti a slávě! *„V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v podílu Hospodinově, v jeho dědictví. Vyrostla jsem ... jako keře růží v Jerichu."* (Sír 24,12-14a)

Těm, kdo jsou vnímavější pro řeč symbolů, vypovídá postava i šat Panny Marie vše o Kristu ukřižovaném a vzkříšeném, o roli Matky věřících, o našich zápasech, o našem odmítání Boha i o našem každodenním životě, který je třeba neustále proměňovat.

Krásná Paní přišla, aby nám toto všechno připomněla ve svém poselství. Všimněme si také, že se Maria prostřednictvím malých pasáčků obrací k celému „svému lidu" a připomíná kolektivní rozměr naší víry. Každý z nás je povolán Bohem jako jednotlivec, ale také do lůna Božího lidu.

„Plakala po celou dobu, co s námi mluvila!"

„Opravdu jsem viděl, že jí tečou slzy, tekly a tekly." Slzy Panny Marie v La Salettě zároveň připomínají slzy, které prolila na Kalvárii, jsou znamením její neutuchající starosti o nás. Připomínají nám závažnost našich vin, naší lhostejnosti i nutnost našeho obrácení. Slzy Matky Boží i Matky lidí vypovídají o tom, jakou důležitost máme přikládat tomuto poselství.

„Když byla (Maria) vzata do nebe, neopustila tento spasitelný úkol, ale nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přímluvami. Ve své mateřské lásce se stará o bratry svého Syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti." (II. vatikánský koncil, Konstituce o církvi Lumen gentium, č. 62)

„Přistupte blíže, děti moje! Nebojte se!"

Nebojte se! To je základní věta. Výzva zmrtvýchvstalého Ježíše, když se zjevoval apoštolům (srov. *„Tu jim Ježíš řekl: ‚Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.'"* /Mt 28,10/). Tato slova použije hned na počátku svého působení i papež Jan Pavel II.: *„Nebojte se, vy věřící, ukazovat světu svoji víru. Není potřeba se bát Boha, bát se, že On může vejít do našeho života, že má moc ho změnit, ale nechat se Jím vést..., měnit svoje staré zvyky."*

„Jsem tu, abych vám oznámila velkou novinu."

VELKÁ NOVINA - slova zcela totožná s těmi, která slyšeli pastýři v noc Božího narození: *„Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid."* (Lk 2,10)

„Jestliže můj lid neuposlechne, budu muset uvolnit rámě svého Syna."

Věta velmi charakteristická pro biblický výklad poselství. Maria nám více než sto let před koncilem říká o „Božím lidu". Přichází nás vytrhnout z duchovního individualismu (tj. mám jen jednou svoji duši, která potřebuje spásu, každý ať se stará sám o sebe, víra je mou osobní záležitostí...). Připomíná, že jsme všichni členy jedné Boží rodiny a neseme zodpovědnost nejen za sebe („Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu.").

„NEUPOSLECHNOUT" můžeme nahradit výrazy nepodrobit se, nepodřídit se. Kdo by se chtěl podřídit někomu, nebo někoho poslouchat? Maria připomíná ideu z evangelií, že všechno v lidském životě nachází smysl a naplnění v Ježíši Kristu, Bohu, který se pro nás stal člověkem. *„Až mu bude podřízeno všecko, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil, a tak bude Bůh všecko ve všem."* (1. Korintským 15,28) V té jedné větě z listu sv. Pavla Korintským se setkáváme hned třikrát se slovem „podřídit se"! Čemu se máme vlastně podřídit? Podřízením Bohu se podřizujeme lásce a pokoře, pravdě a službě. Podřízení se Lásce a Pravdě nemůže nikoho omezit, může jen člověka vyvést na svobodu. Druhý vatikánský koncil nám říká, že Slovo Boží, skrze které se všecko stalo, se samo stalo tělem proto, aby dokonalý Člověk spasil všechny a všecko v sobě sjednotil (II. Vat. koncil, Lumen Gentium 45). Maria upozorňuje, že Boží lid odmítá plnit Boží vůli, odmítá sjednotit se s Bohem. Je to odmítnutí, které přináší těžké následky.

RÁMĚ MÉHO SYNA. Těmito slovy Maria přivolala obraz Boha z Bible. Je to ale šokující obraz, protože Boží rámě je v Bibli představované jako spasitelné: *„Proto řekni Izraelcům: Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptské roboty, vysvobodím vás z vašeho otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velkými soudy.“* (Ex. 6,6) V Novém zákoně sv. Lukáš napsal: *„Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.“* (Lk 1,51) Tohle rámě, spasitelné, plné moci, vidíme na kříži, který visí na srdci Marie při zjevení.

Maria se zjevuje jako ta, která první uvěřila, jako Matka církve: ***„...musím ho neustále prosit...“*** Své úsilí, které pro nás vyvíjí, vyjadřuje slovy: „Už tak dlouho za vás trpím. Ale vy na to nedbáte.“ Ona pláče, modlí se, snaží a trpí - vše pro svůj lid. Prosí nás, abychom jí pomáhali: „I kdybyste se sebevíc modlili, nikdy nebudete schopni vynahradit mi to, co jsem pro vás vytrpěla.“ Tak se odvolává na slova sv. Pavla: „Proto se raduji, že nyní trpím za vás a to, co zbývá do míry utrpení Kristových, doplňuji svým utrpením za jeho tělo, to jest církev.“ (Koloským 1,24)

Neděle. Maria přesně vysvětluje, jakým způsobem odmítáme plnit Boží vůli. Připomíná sedmý den, o kterém Písmo svaté říká, že *„Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“* (Gen 2,2-3)

Rok 1846 stojí kdesi na počátku průmyslové éry, kdy např. v dolech pracovaly ženy i děti, třeba i mladší deseti let, celý týden po 12 hodin denně! Maria připomíná, že sedmý den je pro člověka, aby se zastavil, odpočinul si a nenechal se ovládnout prací. Člověk si musí uvědomit, že není malou součástí průmyslového stroje, ani zvířetem, ale že je lidskou bytostí stvořenou k božímu obrazu, bytostí povolanou k zmrtvýchvstání s Kristem - k tomu je určena neděle. Celý týden slouží k práci, k zajištění podmínek k životu, ale neděle je Dnem Páně a ten patří Bohu.

Jméno Syna. V době Mariina zjevení v La Salettě bylo běžnou praxí nechodit do kostela na mši svatou a v řeči používat Boží jméno. Takto veřejně byla projevována neúcta k Bohu. Tam na vesnici v horách to všichni dobře znali. Také v tomto případě Maria odkazuje na slova Bible: *„Opět posvětím své veliké jméno, znesvěcené mezi pronárody, jméno, které jste vy uprostřed nich znesvětili. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáži před jejich očima svou svatost.“* (Ezechiel 36,23; srov. také Ez 20,8-14; 39,7) V Novém zákoně Ježíš dostává *„jméno nad každé jméno“* (Flp 2,9). Skutky apoštolů říkají ústy sv. Petra: *„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“* (Sk 4,12) A co se i dnes děje s Božím jménem? V jakých souvislostech ho vyslovujeme my dnes?

Rozpoznávat události. V další části poselství nás Maria zve, abychom se podívali kolem sebe. Tehdy, ale i dnes. Nejprve k okolnostem provázejícím rok 1846: zkažená úroda - shnilé brambory, hrozny a ořechy. Na Vánoce farář z Corpsu, pater Mélin, informoval písemně biskupa, že brambory už nejsou k dostání ani za cenu zlata. V dalším roce nastane obdobná situace v celé Evropě, zvláště v Irsku, což se stalo příčinou hromadné emigrace do Ameriky. Královna Viktorie se k tomu s velkým zármutkem vyjadřovala ve svých promluvách. Historik G. Duby poukazuje na vážnou krizi v zemědělství slovy, která jsou podobná těm z poselství.

Mají události z roku 1846 význam pro nás dnes? Co dělá svět proti bídě, proti válkám, které zabíjejí stovky tisíc lidí? Podle UNICEF z těchto důvodů umírá každý den 40 tisíc lidí. Když se člověku ze života vytratí Bůh, jestliže člověk zapomene, že On je Otec, pak nevnímá hodnotu života ostatních. Pochopme Marii, která pláče a chce nás na to upozornit: *„Ale vy na to nedbáte.“*

Co přinese obrácení. ***„Jestliže se lidé obrátí, ...“*** Obrácení! Nalezení Boha, právě v tom spočívá smysl poselství z La Saletty. Vrátit se k Bohu, dát Jej na první místo v životě, najít znova Jeho přítomnost v každém člověku, potom ***„...kamení a skály se promění v obilí a brambory se samy zasadí do země.“*** Tyto dvě věci jsou neoddělitelné.

Znamená to, že je možné najít způsoby, jak řešit problém bídy a hladu ve světě. Poselství zase ukazuje na Písmo svaté: *„Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzletem odpočívat. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívat spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu. Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře.“* (Izajáš 11,6-9) V Novém zákoně Ježíš řekne: *„Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“* (Mt 6,33) Všechny prostředky, které nám Maria nabízí, směřují k Bohu, tudíž i k našim bratřím.

Modlitba, eucharistie, půst, misie.

Nejprve modlitba: ***„A vy, děti moje, vykonáváte dobře své modlitby?“*** – „Ne, Paní, nevalně!“ odpověděli Maximin a Melánie. Panna Maria přesně ví, že jsme unavení z práce, že nemáme čas, že se neumíme modlit. Proto říká: „Nebudete-li mít čas, pomodlete se alespoň Otčenáš a Zdrávas.“ Tyto základní modlitby křesťanství vyjadřují základní potřeby každého člověka, jsou prosbou o každodenní chléb, dobré vztahy mezi lidmi, osvobození od zla. Modlitba „Zdrávas“ nám pomáhá žít ve spojení s tou, která první uvěřila. Ale ona prosí: „Budete-li moci, modlete se více.“

Modlitba je nutná pro každého člověka. Měli bychom se modlit kdykoli, nejen ve chvílích, kdy se to od nás očekává. Sv. Pavel píše: *„Stále se radujte, v modlitbách neustávejte.“* (1 Sol 5,16-17) Je to možné? „Modlitbu“ můžeme chápat i v širším smyslu: jako dobrý skutek, který nás spojuje s Bohem. Je otázkou, zda svými modlitbami přispívám i já k naplnění poslání církve.

Po modlitbě Maria mluví o eucharistii: ***„V létě chodí na mši svatou jen několik starších žen. Ostatní pracují v neděli celé léto.“*** Zanedbávání náboženské praxe nikam nevede, nemůže rozvíjet naši víru, nemůže ji posílit. Svatý Pavel píše: *„Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.“* (Řím 10,17) Zvěstování, to znamená Slovo Boží, které člověk slyší. Kde bude slyšet SLOVO BOŽÍ, když ne v kostele při mši svaté? Je pro nás mše nezbytná? Vatikánský koncil říká: *„Eucharistie je pramenem a vrcholem křesťanského života.“* Je potřeba ztotožnit se s Církví, patřit do ní a spolu s ní velebit Boha. Dále, pokud jsem účasten na eucharistii, je otázkou, co mi dává? Dává mi tolik, nakolik se otevřu, nakolik se do ní zapojím a jak hluboce ji prožívám. Zkuste mluvit o eucharistii s člověkem jemuž tato svátost nic neříká, zkuste mu popsat své pocity, svou víru a milosti které dostáváte. Tak zjistíte, nakolik je hodnotná vaše účast na mši svaté.

Další slova Panny Marie jsou silná: *„V postní dny se sbíhají k řeznictví jako psi.“* Nad tak expresivním vyjádřením se asi pozastavíme. Snad někoho napadne, že Matka Boží by neměla takto mluvit... Ale i v Novém zákoně nacházíme na třech místech zmínku o psech (srov. Mt 7,6; 15,26; Mk 7,27). Věta Marie je výtkou, kterou chtěla poukázat na chudé ve světě, aby se právě nejchudší stali našimi bratry. Tím určitě upozorňuje na pravý význam pokání a Velkého postu. V době příprav na Velikonoce jsou pořádány ve světě postní sbírky, abychom alespoň trochu mohli pomoci nejpotřebnějším. Mají být z toho, co si člověk odřekne v duchu pokání.

V závěru zjevení Maria dokonce dvakrát vyzývá: *„Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu.“* Evangelia také končí výzvou k misiím. Pokud jsme přijali radostnou zvěst evangelia, pak si ji nemáme schovávat sami pro sebe. Máme jít a předávat ji dál. Uvědomujeme si, že ve chvíli svatého křtu a potom ještě silněji skrze biřmování jsme posíláni do světa, abychom v našem okolí působili jako apoštolové, jako misionáři?

Modlitba, eucharistie, půst, misie. Nepožaduje se od nás moc? Ano, ale cesta k Bohu - lásce - vede právě tudy. Zdá se nám snad, že v těchto slovech není cítit Boží lásku? Ale jeho láska nás obklopuje, neopouští nás, jenom my se jí musíme učit vnímat. To pochopil pan Giraud... Abychom to pochopili i my, je potřeba si připomenout událost z 20. září 1846.

Pierre Selme odvedl Maximina k otcovi do Corps. Právě byla neděle, ale nikdo by nenašel pana Girauda v kostele. Jako vždy seděl v hospodě. Pierre Selme vyprávěl o čerstvých událostech z La Saletty. Všichni měli velkou legraci z toho, že malý Giraud viděl nějaké zjevení! Jejich posměch až urazil pana Girauda, který se chvatně odebral domů, aby synovi zakázal cokoli podobného ještě někomu někdy vyprávět. V průběhu následujících dní, kdy za Maximinem začalo chodit množství lidí, mu otec dokonce vyhrožoval: *„Jestli okamžitě nepřestaneš vyprávět o zjevení, nechám tě zavřít ve sklepě jen o chlebě a vodě.“* To, že myslel svá slova vážně, potvrdil ještě několika pohlavky. Maximin se ale k otci otočí a nesměle mu řekne: *„Víš, taťko, Ona ale také mluvila o tobě.“* Teprve nyní, vůbec poprvé, chtěl pan Giraud vyslechnout celé poselství. Když Maximin vyprávěl, vzpomněl si pan Giraud na jeden den roku 1845, kdy procházel krajem v okolí Coin, mezi Drac a Sézia, aby nakoupil dříví u jednoho hospodáře. Ten ho před rozloučením přivedl na své pole, aby mu ukázal, jak se kazí obilí. Bylo to přesně tak, jak uváděla Panna Maria.

Dnešní poutní chrám a areál v La Salettě

„Moje děti, už jste někdy viděly zkažené obilí?“ Obilí se rozpadalo v prach. Pan Giraud na tu událost nezapomněl... Když se otec se synem vraceli domů „...a byli asi jen půl hodiny cesty od Corpsu, otec ti (Maximinovi) dal kousek chleba se slovy: ‚Tu máš, synku, jez letos chleba, neboť nevím, zdali ho bude kdo jíst napřesrok, bude-li se obilí takhle kazit.‘“ Nikdo to nemohl slyšet, na cestě byli jen oni dva. Slova ho proto šokovala! Náhle Maximinův otec zjistil, že se Bůh ani na chvilku nepřestal zajímat o jeho život, že byl stále přítomen, i když on už dávno na Boha zapomněl. Bůh není jako přísný soudce, který vyčítá a trestá, že Giraud nechodí na mši svatou, že se nemodlí a nepostí! On byl stále přítomný jako starostlivý otec rodiny, kterému dochází chleba pro rodinu.

Biblický Bůh je ten, který mluví s Mojžíšem: *„Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znám jeho bolesti. Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem... Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egypťané utlačují. Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi...“* (Ex 3,7-10) V Novém zákonu mluví Ježíš např. k Natanaelovi: *„Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem “* (J 1,48b) Tyto věty dokládají, že Bůh je přítomný v životě každého člověka!!! Přítomný „na každé cestě v okolí Corpsu“!

Než pan Giraud cokoliv přijme, potřebuje si vše nejprve potvrdit, ověřit. Poslal proto svou manželku na horu zjevení, aby měl jistotu, že si syn vše sám nevymyslel. Ani s tím se však nespokojil a sám se vydal za několik dnů s Maximinem na horu, aby se přesně dozvěděl, jak zjevení probíhalo. Když se zde napil vody z pramene, který vytryskl po zjevení, byl vyléčen z astmatu. To byl první velký zázrak, k němuž došlo na hoře La Saletta. Večer po návratu do vsi chtěl jít okamžitě ke zpovědi. Žena se mu to snažila rozmluvit: *„Je pozdě. Copak budeš otravovat faráře v noci? Jdi až zítra.“* Nakonec se vydal ke zpovědi brzy ráno, kdy ještě nikdo nebyl v kostele. Ale nejen to. Zůstává i na slavení eucharistie a přijímá Tělo Páně. Od tohoto jitra až do konce života patřila ranní mše svatá a přijímání do rozvrhu každého Giraudova dne. Když se mu ostatní chlapi posmívali, se smíchem odpovídal, že musí dohnat to, co zmeškal za celý svůj život, když se mu neděle nelišila od ostatních pracovních dnů.

Pokud jsme už pochopili smysl poselství z La Saletty, můžeme si zapamatovat pouze ten příběh z okolí Coin. Objevíme, že Bůh nás miluje, nikdy na nás nezapomíná. Objevíme, že On je Otec, plný dobroty, trpělivosti pro nás osobně, ale i pro celek lidstva. To my potřebujeme otevřít oči a nalézt Jej v každodenních událostech. Maria pláče, protože nechceme Boha, pláče, protože odmítnutí přináší neblahé následky. Ona se s tím nemůže smířit, protože také Ona nás má ráda. Přichází, protože věří, že se můžeme vrátit k ozdravujícímu pramenu Života, k Bohu plnému soucitu s námi. Právě to přišla sdělit 19. září roku 1846. Lidé v okolí La Saletty to dobře pochopili. Začali ji nazývat Matkou Boží, Smířitelkou hříšníků. Později vzniklo hnutí Bratrství Matky Boží, Smířitelky. Smířitelka - to je klíčové slovo k pochopení Panny Marii z La Saletty.

Zpracováno podle:
http://www.lasalette.cz/
František Press: Mariánská zjevení a poselství lidem 20. století

MLADÝM

Poslední muž na Měsíci

16. ledna 2017 zemřel astronaut Eugene Cernan, poslední člověk, který byl na Měsíci

Klesali jsme k Měsíci a v okamžení zavádlo ticho…

Naše přistávací oblast ležela při severovýchodním okraji Měsíce, takže když se Měsíční modul Challenger vynořil zpoza odvrácené strany, zbývalo mi jen patnáct minut, abych ve spolupráci s řídícím střediskem prověřil systémy a dostal povolení pro zážeh k sestupu. Těch pár minut uběhlo opravdu jako nic a s Jackem jsme museli spěšně vykonávat jeden předepsaný úkon za druhým. Houston nám potvrdil, že všechno vypadá dobře, provedl rychlé odpočítávání a v přesně určený okamžik jsem zapnul přistávací motor. Začali jsme se snášet z oběžné dráhy a očima visel na přístrojích, aby mi neunikl jediný záchvěv našeho stroje. Abychom dosáhli zpomalení, ohnivá tryska raketového motoru směřovala vpřed ve směru našeho letu, tedy vodorovně vůči měsíčnímu povrchu, a uvnitř kabiny jsme teď cestovali nohama napřed a obličejem dolů.

Před přistáním jsem musel kosmickou loď vyrovnat do správné polohy – na povrch měla dosednout na své čtyři tenké nohy a také jsme při tom manévru potřebovali výhled dopředu, abychom měli přehled o místě přistání. Proto jsem Challenger přetočil tak, že jsme nyní zdánlivě leželi na zádech – poloha našich těl byla stále rovnoběžná s povrchem, ale nyní jsme se dívali nahoru. Na několik příštích chvil vyplnila okna černá prázdnota prozářená sluncem.

To se změnilo ve výši asi 3600 metrů, kdy jsem začal loď sklápět, a brzy už jsem u spodního okraje okna něco viděl. Ukázal se mi kráter Poppie, přesně tím směrem, kde jsem chtěl naše plavidlo posadit. Challenger klouzal stále níž, obzor se zplošťoval a už jsem rozeznával kráter Nansen. Svištěli jsme dolů k tomuto nepřívětivému nebeskému tělesu.

Ve výšce 2100 metrů jsem loď plynule nastavil takřka do svislé polohy, takže raketový motor teď hořel téměř kolmo k povrchu a klesali jsme jako v rychlém výtahu. Tímto manévrem jsme se také znovu jakoby postavili na nohy, což mi pomohlo opětně nabýt rovnováhy. Zeměkoule nyní visela jako barevná vánoční ozdoba přímo uprostřed okna Challengeru.

Vnořili jsme se do východního ústí měsíčního údolí posetého krátery, hlubšího než Grand Canyon, obklopeného horami, jejichž hřebeny už byly výš než naše loď. „Panečku! No tak, jedem… Lidi, blížíme se! Pane na nebi!“

Když jsme tančili nad krátery, rychlým pohledem jsem si ověřil, že mi zůstala spousta paliva, a vděčně jsem si vzpomněl na ty nekonečné hodiny strávené v simulátoru. To, co jsem viděl kolem, mi nyní připadalo povědomé, nenahánělo mi to hrůzu. S pomocí malého přepínače na panelu jsem jemně upravil naši vertikální rychlost. Tempo klesání se snížilo a měnící se výšku jsem nadále sledoval na měřidle zvaném bod H. Blížili jsme se k místu vymezenému trojicí kráterů Frosty, Rudolph a Slůně.

Tohle byl vrcholný okamžik, nejvytouženější sen každého pilota, neboť jsem neletěl s obyčejným letadlem, ale s kosmickou lodí, něčím nesrovnatelně složitějším, lodí, pro kterou tenhle první let zůstane také jediným. Jen pět dalších lidských bytostí dosud mohlo vykonat něco takového. Neexistovaly žádné cvičné starty a přistání s Lunárním modulem a simulátory nebo vrtulníky mohly charakteristiky takového letu přiblížit jen částečně. Veškerá běžná srovnání byla tatam a za tím tenkým oknem zářilo silnější sluneční světlo a rýsovaly se nesmírně dlouhé a hluboké stíny. Neexistence barev v sobě měla cosi naprosto děsivého. Při klesání k povrchu cizího vesmírného tělesa jsem nyní pronikl do přízračné zóny, vstoupil jsem do jiné dimenze.

Vedl jsem loď nad nepozemskou krajinou, neměl jsem právo na jakoukoli chybu a cítil jsem pozornost celého světa.

„Sto metrů, pět metrů za sekundu," hlásil Jack. „Trošku vysoko."

Temný povrch údolí přímo pod námi kontrastoval s jasně zářícími masivy. Uprostřed mého okna trůnila Země jako vymalovaná a hlásila se o mou pozornost. Zbývajících šedesát metrů nad terénem jsme vstoupili do zóny smrti. Pokud by pod touto úrovní z jakéhokoli důvodu vysadil přistávací motor, uchopily by nás fyzikální veličiny síly a času, zřítili bychom se na povrch a roztříštili se dřív, než bychom se tomu buď já nebo počítač stačili jakkoli vzepřít. Nouzové tlačítko pro přerušení letu by nám tu bylo k ničemu.

„Dobrá, tři metry za sekundu, klesáme na šedesát metrů. Sestupujeme rychlostí jeden a půl. Jeden a půl metru za sekundu. Teď rychlost tři metry. Uprav bod H. Palivo v pořádku. Třicet metrů a rychlost tři. Připrav se na trochu prachu. Kousek dopředu, Gene."

Pátral jsem po volné ploše na úplném parkovišti balvanů o velikosti automobilů a dělal jsem si starosti, aby výkonný motor lunárního modulu nevyvolal oblak černého prachu, jenž by mi zahalil výhled.

Soustředěný Jack se držel svých odpočtů. „Přesuň se trochu dopředu. Třicet metrů. Trošku nasměrovat vpřed. Dvacet pět metrů, klesáme o jeden metr za sekundu. Začínáme trochu vířit prach. Jsme v osmnácti metrech, klesáme o šedesát centimetrů. Jen maličko prachu. Málo prachu, dvanáct metrů, klesáme o metr."

Už jsme tam skoro byli. „Připravme se na přistání."

„Připraveni. Sedm a půl metru, klesání o nula šedesát," hlásil Jack napjatým hlasem. „Palivo vypadá dobře. Šest metrů, klesání nula šedesát. Tři metry..."

Z rozšířených zakončení noh modulu visela dolů drátěná čidla dlouhá dva a tři čtvrtě metru, a jakmile se první z nich dotklo povrchu, na mé přístrojové desce zazářilo modré světlo. Zastavil jsem motor. Poslední kousek jsme se zhoupli dolů s žuchnutím, jež trochu rozhoupalo žaludek, jednou jsme poskočili a znehybněli jsme v mírně nakloněné pozici v mělké prohlubni. Stanuli jsme pouhých šedesát metrů od přesného bodu vybraného za cíl před několika měsíci na Zemi.

Bylo 13.54 houstonského času, 11. prosince 1972, a od našeho startu z Floridy uplynuly čtyři dny, čtrnáct hodin, dvaadvacet minut a jedenáct sekund. Na chvilku jsem zůstal bez hnutí a pomalu jsem vydechl. Právě se mi podařilo jedno z nejměkčích přistání za celou mou kariéru.

Od okamžiku oddělení od lodi America jsem strávil více než dvě a půl hodiny nepolevující dynamickou činností ve vrcholném napětí, jež vyčerpala mé smysly, a teď se najednou všechno naráz zastavilo. V okamžení zavládlo ticho. Jack, stejně ohromený jako já, ze sebe nevypravil ani slovo. Žádná burácející raketa, žádné otřesy, žádný hluk. Nikde nezazpíval ptáček, odnikud sem nedoléhal psí štěkot ani zašumění větru – nic ze zvuků, jaké jsem ze svého života znal. Naprosto a dokonale mě obklopilo tak absolutní ticho a klid, že se je snažím pochopit ještě dnes. Jediným zvukem,

jenž mi teď vyplňoval přilbu, byl můj namáhavý dech, a dokonce i takové nepatrné vyrušování se zdálo tak strašlivě pronikavé, že jsem přestal i dýchat. Pak už nezůstalo vůbec nic.

Konečně jsem prolomil pauzu. – „Dobrá, Houstone, Challenger přistál!" ohlásil jsem radostně a zvedl jsem otlačené ruce z řízení. „Ano, pánové, jsme tady."

* * *

Poslední člověk, který byl na Měsíci - astronaut **Eugene Cernan** (* 14. 3. 1934 † 16. 1. 2017), byl po matce českého a po otci slovenského původu. Byl to vojenský pilot, který byl třikrát v kosmu a dvakrát na Měsíci.

"**Jsem Američan druhé generace s českými a slovenskými kořeny.** Mi předkové z matčiny strany Rozálie a František Cihlářovi i otcovi rodiče Štefan a Anna Čerňanovi přišli do Ameriky ještě před první světovou válkou a jako mnoho Čechů a Slováků se usadili v okolí Chicaga. Cihlářovi, rodiče mé matky, pocházeli z města Tábor. Čerňanovi byli rolníci z nuzného slovenského hornického městečka Vysoká nad Kysucou. Dědeček Štefan Čerňan mě obdařil nedocenitelnou zarputilostí a silnou vůlí, nezbytnou k dosažení úspěchu navzdory všem překážkám."

Bývalý americký kosmonaut byl známý i tím, že **veřejně vyznával svou víru v Boha**: "My sami bychom neuměli vybudovat vesmír, v kterém bychom mohli žít. Bůh je doopravdy skvělý inženýr..."

Zpracováno podle knihy:
Eugene Cernan, Don Davis - Poslední muž na Měsíci,
kterou vydalo nakladatelství Academia
Převzato z http://www.vira.cz

Český právník Vám radí (1)

JUDr. Jaroslav Horký z Prahy odpovídá na dotazy krajanů ve světě

1. Přišel mi dokument z katastru nemovitostí, co to znamená, když jsem s nemovitostí nenakládal a ani ji nezatěžoval; neprodávám ji, nikomu ji nedaruji, ani jsem na ní nezřizoval zástavní právo aj.

Katastr **informuje** vlastníky nemovitostí o probíhajících řízeních, která se týkají jejich nemovitostí, zejména pak o **převodu vlastnického práva k nemovitosti**.

Ze zákona musí katastr vyznačit při nakládání s nemovitostí tzv. **plombu**, která musí být vyznačena po doba **20 dnů od odeslání informace o vyznačení plomby**. Během této doby informuje katastr vlastníky o probíhajícím řízení. **Účelem zaslání informace o probíhajícím řízení je zamezení nakládání s nemovitosti bez vědomí vlastníka.**

Pokud tedy obdržíte dopis z katastru, aniž byste s nemovitostí nakládali, **okamžitě se obraťte na katastr, který Vám sdělí podrobnosti o probíhajícím řízení.**

Jelikož katastr zaplombuje nemovitost jen na cca 20 dní, je vhodné **reagovat velmi rychle**, neboť právní řád české republiky zná několik způsobů, jak zamezit převodu vlastnického práva během výše uvedené 20 denní lhůty.

Pokud by skutečně nakládal s nemovitostí někdo bez Vašeho vědomí, je vždy vhodné obrátit se na českého advokáta, který se specializuje na problematiku nemovitostí a který Vám dokáže poradit nejvhodnější postup v dané věci.

Pokud byste zjistili, že nemovitost již byla převedena, neznamená to, že se nemůžete bránit. Konkrétní řešení však bude vždy záviset na daném případě. I proto je opět vhodné obrátit se na advokáta.

2. Kam posílá katastr písemnosti a jak zajistím, aby mě katastr kontaktoval na adrese, kterou mu sdělím?

Katastr zasílá informace o vyznačení plomby (tedy např. informaci o převodu vlastnického práva), na adresu **trvalého bydliště, případně na adresu sídla společnosti**, a to i přesto, pokud máte nahlášenou jinou doručovací adresu.

Informace o plombě je však zasílána pouze osobám, jejichž právo se má změnit, nejčastěji tedy vlastníkům. Katastr ale neinformuje další účastníky, jako je například oprávněný z věcného břemene atp.

Přestože katastr umožňuje informaci o provedení změny v katastru prostřednictvím SMS, zasílá informaci na telefonní číslo, které je uvedeno v návrhu na vklad, a tedy toto číslo nemusí ve skutečnosti vůbec patřit Vám.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že služby poskytované katastrem neuspokojují poptávku zákazníků.

Právě z výše uvedených důvodů nabízí některé společnosti službu, která se jmenuje „sledování změn". Jedná se o placenou službu, kterou poskytuje několik společností, které mají podobné názvy jako je „hlídací pes katastru" nebo „strážce katastru" aj.

Tyto společnosti se zavazují hlídat veškeré změny týkající se Vaší nemovitosti a o veškerých těchto změnách Vás informovat, a to na adresu, kterou jim sdělíte.

Cena se pohybuje okolo 500 Kč za rok.

Nemovitost si můžete samozřejmě sami kontrolovat prostřednictvím internetu, kde katastr zveřejňuje u Vaší nemovitosti informace o probíhajících řízeních, která se vztahují k Vaší nemovitosti. Pokud existuje možnost, že Vám nebude doručováno na adresu, kde se skutečně zdržujete, doporučujeme kontrolovat nemovitost jednou za 14 dní.

Současně upozorňujeme, že podvodná jednání, kdy majitel neví, že je jeho nemovitost převáděna, jsou spíše ojedinělá. přesto je vhodné informace dostupné na internetu sledovat a alespoň jednou za rok nemovitost tímto způsobem zkontrolovat, případně se obrátit na odborníka, který kontrolu katastru zajistí místo Vás.

3. Přišel mi dopis z katastru, že se mám vyjádřit ke změnám v operátu. Zaprvé nevím, co to znamená, ale také bydlím dlouhodobě v zahraničí, mohu se nechat zastupovat i v řízení před katastrálním úřadem?

Změna operátu probíhá většinou při digitalizaci katastrálního území. Pokud jde o zastoupení jinou osobou. Ano, můžete se nechat zastoupit. Pro zastupování před katastrálním úřadem, resp. před státními institucemi je třeba udělit plnou moc, na níž je úředně ověřen Váš podpis. Nejlépe na našem velvyslanectví či konzulátu. Odpadne Vám starost zajišťovat si vyšší ověření, takzvanou Apostilu. Pro jednání s katastrálním úřadem je třeba výslovně uvést, kterých nemovitých věcí se zastupování týká a kterých úkonů se zastupování týká. I zde je vhodné se obrátit na odborníka – který zajistí, že zastupování před katastrálním úřadem ve Vaší věci a Vaším jménem proběhne bez problémů.

Pokračování příště.

Jakékoli další dotazy Vám rádi osobně zodpovíme:

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85, 18600 Praha-Karlín
Tel.+420221719041, Fax.+420221719059
mob +420602205400
www.ak-hp.cz

Doporučujeme Vám též:
Neobyčejné příběhy lidí
Zajímavé příběhy krajanů ze světa
www.czechoslovaktalks.com

From Professional Tennis Player to Nun: How One Athlete Found Inner Peace

The world of professional sports often paints a picture of wealth and celebrity. Athletes are hailed as heroes and role models covering the front pages of newspapers and magazines, even the front packaging of cereal boxes. This glorification though, without the cornerstone of faith, can be too difficult for many to handle. Add youth to this concoction and you have a recipe for disaster. This is due to the fact that only God should be glorified. We, as humans, cannot handle immense glorification as it was never meant for us. Andrea Jaeger is one of the fortunate athletes who came across this realization and in return it enriched not only her life but that of countless others.

Born June 4, 1965 in Chicago, Andrea Jaeger became the #2 ranked tennis player in the world at age 16. In 1980 at the age of 15 years and 19 days, she became the youngest player to be seeded at Wimbledon (that record was broken by Jennifer Capriati in 1990). In 1981 she won the U.S. Clay Court Championships. Reaching the finals of the French Open in 1982 and Wimbledon in 1983, Andrea had the world at her feet. She was a young rising star, but to Andrea, her world wasn't as bright as it appeared. There was a void in her life, that no tennis title or high ranking could ever fill. In 1983, Andrea took a lot of grief by fans and the media alike for reportedly tanking her Wimbledon final match against Martina Navratilova in which she lost 0:6; 3:6. To the outside world she looked like an ungrateful brat but something else was going on behind the scenes.

Andrea was born in a less than desirable part of Chicago. Her German-born father, Roland, was a former boxer and bricklayer who ran a bar and restaurant with her mother Ilse. She would watch her parents play tennis and when they finally allowed her to, it was clear that she had talent. Andrea states, "At nine when I played my first tournament, my parents thought I was too young, but I won. At 13, I was winning collegiate tournaments. I saw my parents counting quarters and dollars on the table from their jobs and I thought, I'm winning all these tournaments and we're not able to take the money, so I turned pro." Her father was her coach and to say he was strict would be an understatement. He did at times beat Andrea and once, when she lost a match at the US Open he forbade her to shower, commanding Andrea to go straight to their car. The two drove 1,000 miles home with her dad criticizing her all the way. Andrea describes her father as, "Dad was German-bred and people growing up in Germany in Dad's era had a different form of discipline. He grew up being beaten by a belt. He wanted to teach me morals and values. I learned those from God; I didn't need to learn them from a beating." In the infamous Wimbledon final loss to Martina, she explains: "The afternoon before the final, I got in a fight with my father. He was going to discipline me and so I ran out knowing he wouldn't do anything in public. Martina was staying in the flat next door and I went there to try to order a cab. Martina's trainer got the phone book out for me, but Martina turned and looked at me then turned away again. She didn't get out of her chair. It hurt me that a match the next day was much more important than seeing if a kid was going to be ok. But it suddenly dawned on me: Oh my gosh, she's in her killer-instinct-focus-on-the-match mode and I've just broken her concentration. I felt so bad that I'd interrupted her preparation that I felt I couldn't even go out and try. I even didn't arrange a warm-up so I wouldn't start well."

With all of this pressure, it would be only a matter of time before Andrea realized she wanted out. Being the type of person that was eager to please, she didn't know how to do it so she turned to God. Andrea describes her faith as follows, "My parents didn't go to church. We didn't have a Bible in the house but, for whatever reason, I feel God gave me a gift of faith. I always said my prayers when I was little. No one told me to. I didn't learn in school or from TV. I just knew that God existed and that we were friends and had a personal relationship. None of my family knew I prayed every day of my life."

"Ask and it will be given to you; seek and you will find; knock and the door will be opened to you" (*New International Version*, Matt. 7.7). God does work in mysterious ways and when in 1987 Andrea's shoulder injuries ended her career, she looked at it as an answer to her prayers. Andrea stated that, "I had millions of dollars, I had a Mercedes Benz at 17. Who needs a Mercedes Benz at 17? I sold it at 19 and gave the money away and used it to buy toys for kids in hospitals. My parents were shocked. For six months they thought I was joking. I put all my tennis earnings into the foundation."

In 1990, Andrea and her friend Heidi Bookout started up the Silver Lining Foundation (now The Little Star Foundation), an organization that provides care to seriously ill children, mainly those with cancer. Andrea describes the atmosphere at the ranch and her decision to walk away from fame and fortune as, "The kids there had an appreciation of life that I didn't see on the circuit. I already had the heart to help others. First and foremost I follow God and heed his call, regardless of anything else. For me it was just taking another discipline to a higher level."

In 2006, Andrea Jaeger became a nun of the Anglican Dominican Order and describes her journey there as, "I managed to get an associate's degree in theology. I stayed for a little over three years. Ultimately I left (the order) only because they were good and dedicated people and I had to move on with my foundation."

Andrea Jaeger's story is an endearing one. Having God as her coach now, what could have been a life of misery and false "riches" evolved into a life of endless compassion and rewards. Instead of trophies, those rewards are now found in the smiles of the countless children that her foundation has benefited. When thinking of scripture pertaining to Andrea's journey and what she has accomplished, I think of Philippians 2:4 "not looking to your own interests but each of you to the interests of the others."

By Jana Krcek

For more information go to:
littlestar.org

Virtues Help Us Live Right with God and Others

It is a temptation for people of faith of every age to be influenced by and even seek to blend in with the society that surrounds them. It was true for the Israelites of the Old Testament who struggled to keep their faith in God who led them out of Egypt (2 Kings 17:7-17).

In our own day, we are challenged, for example, not to absorb the values of the sexual revolution or the addiction to material things that Pope Francis so often speaks about.

That temptation to blend in often leads to a total loss of faith. Jesus Himself faced a moment when some of His followers walked away from Him completely because His teaching was hard (Jn 6:66).

But a further temptation is to compromise with the faith itself. In that case, there is an effort to "keep a foot in both camps," often by holding to an abstract or emotional love for God but living according to the values embraced by wider society. Sometimes this is done with the thought of "avoiding conflict" perhaps even within our families.

But Jesus has warned His followers that merely invoking His name will not be sufficient for the task He has given us (Mt 7: 21-23).

As we reflected last week, to resist these constant pressures, we need to live with virtue; that is, those habits, dispositions and attitudes that strengthen our minds and our actions to lead a morally good life *(Catechism of the Catholic Church,* 1804).

Said another way, the virtues are those moral and spiritual pillars of life that give us a strength of character to live rightly before God and before our fellow men and women.

The overarching virtue that, one might say, guides all others, is prudence. When speaking of the virtue of prudence, we do not mean that sort of common practical wisdom that we assume to be prudence in everyday life. For example, we would say it is prudent to lock our door at night.

But prudence as a virtue is the habit of seeking to recognize and distinguish what is right from what is wrong, what is true from what is false. And once the truth is recognized, then we live prudence by making the truth the basis of all our thoughts, our judgments and our actions.

This understanding of prudence can immediately be seen to clash with but also to be an antidote for one of the great weaknesses of modern society. We constantly hear that there is no truth that can be identified that binds us all. Instead, you have your truth and I have mine.

As a result, our society demonstrates weakness and doubt about affirming that anything is right or wrong.

Prudence, however, recognizes by human reason that certain actions are to be done and others avoided. It does not need the Ten Commandments to recognize that thou shalt not kill, thou shalt not commit adultery and that we should honor our father and mother. Anything less would make us to be less than fully human.

The search for truth, however, is not limited to reason. God's revelation in the Scriptures, the coming of Jesus among us and His guidance of the Catholic faith through the ages gives us further understanding of what is true and real.

We can recognize that there is a God, that the world and the human race were created by His wisdom and that we are not mere biological accidents. And we can know that our purpose is to prepare to meet Christ and to seek eternal life with Him.

The prudent man or woman will make this understanding of truth to be the guide for practical and moral decisions. In faith, we ask God to strengthen our prudence. We seek the guidance of the Church, not only in our day but in its treasury of experience and teaching. The prudent person will constantly test his or her judgments, asking the advice and counsel of others who demonstrate prudence.

We can expect that to live prudence, actively seeking what is true, will cause us to stand out instead of blending in with our society and our modern culture. Prudence calls for us to make a basic decision and to take a stand. But to stand with the truth is to take a stand with Christ. That is the essence of prudence.

By Bishop David J. Malloy
The Observer, January 20, 2017

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - **Měsíčník České Misie v Chicagu** - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou I.třída 50.00 USD, Canada letecky 65.00 USD, Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Potrestaná pýcha a chamtivost Jana z Cimburka

Pokud budete cestovat po okresní silnici nebo po autostrádě D1 Českou republikou mezi Brnem a Vyškovem, zcela jistě nepřehlédnete zalesněný kopec ve tvaru homole s malým kostelíčkem na vrcholu kopce přibližně v 1/2 vzdálenosti mezi městy Rousínov a Vyškov. Je to Liliová hora s kostelíkem sv. Martina na jejím vrcholu. Kostelík je farním kostelem malé obce Luleč, kterou najdete cca 2 km severozápadním směrem od zmíněné autostrády D1.

Luleč je jednou z nejstarších osad na území České republiky. Ve starověku jí procházela římská obchodní cesta, vedoucí dnešním Slavkovem směrem na Ruprechtov. Na kopci nad obcí Luleč stálo pravěké hradisko. Na tomtéž místě, neznámo jak dlouho před rokem 1406, stál lulečský hrad. Rytíř Fridrich z Lulče v roce 1409 hrad a obec Luleč se všemi majetky před svou smrtí věnoval svému synu Divovi. Dalším významným majitelem hradu a obce Luleč byl rytíř Oldřich Skála. Jeho dcera Eliška hrad prodala Václavu z Ludanic. V roce 1523 byl držitelem obce Jan Plzák ze Zdenína. Velmi pravděpodobně už za husitských, ale zcela jistě za česko-uherských válek byl hrad Luleč zcela zničen. Roku 1523 je už v zemských majetkových spisech uváděn jako „hrad zpustlý". Dnes hrad Luleč připomínají jenom ubohé ruiny. V těsné blízkosti někdejšího hradu byl v letech 1751–1753 postaven barokní farní kostelík zasvěcený sv. Martinovi. Býval a je využíván jenom za teplého počasí. V zimě se bohoslužby konají dole, v obci Luleč, v tamním kostele sv. Isidora.

Paní Kateřina Mošna z Lulče byla mladá a velmi bohatá dáma. Po svých dvou manželích zdědila nečekaně mnoho statků a peněz. Sňatky z rozumu se jí vyplácely. Třetí její sňatek měl být z lásky, ale její nastávající manžel Jan Balšan z Cimburka a Sehradic neměl dobrou pověst. Přesto se do něho zamilovala a nic nedbala na řeči o tom, že Jan z Cimburka je krutým, loupeživým rytířem. Vždy řádně upravený a příjemný šlechtic si dokázal získat sympatie kdekoho. Kateřina z Lulče se mu líbila, ale její majetek ještě více. Kupodivu stál o nepohodlný, v té době už pustý lulečský hrad. Prohlásil, že z něho udělá lovecké sídlo. Kateřina v něm bydlit nechtěla, a to byl začátek jejich manželských neshod. A tak brzy po svatbě byla Kateřina odsouzena k samotě na hradě Cimburk u Koryčan, rodovém sídle jejího manžela. Její manžel Jan přesídlil na Liliovou horu a zdržoval se tam po většinu roku.

Kateřina se zprvu nudila, ale pak se začala bavit po svém. Jejímu manželi to vyhovovalo, a občas ji odškodnil nějakým drahým darem. Tu prstenem, tu zase náhrdelníkem, náramkem, dámskými botičkami krumplovanými zlatem, atp. Na hrad stojící na Liliové hoře putovalo množství truhlic, prý s nádobím a šatstvem jejího manžela a jeho družiny. Kateřina nemohla pochopit, proč se truhly ukládaly do hlubokých sklepení a do podzemních chodeb pod zpola rozbořeným hradem. V podhradí se přitom šířily zvěsti o tom, že v okolí hradu často, během nocí řádí jakási banda lapků, kteří přepadají pocestné, kupecké vozy i šlechtické kočáry.

Kateřina se těmito zvěstmi trápila. V minulosti si zakládala na tom, že se o ní a o jejích předcích mluvilo pěkně a s úctou. Teď to bylo jinak. Jan z Cimburka nejen že byl přísný pán, byl to také kruťas! Prohánět se na koni po polích a lesích, a běda poddanému, který zrovna nepracoval! Cimburk ho nemilosrdně sešlehal bičíkem, nadával mu a vyhrožoval. Šířil kolem sebe hrůzu. Čekalo se jen na náhodu, která přinese neštěstí nevinnému člověku. A náhoda na sebe nenechala dlouho čekat.

Nedaleko hradu trhal šípky na zimu křehký dědeček, otec kastelána hradu. Byla s ním jeho malá vnučka, které dědeček vysvětlil, že šípkový čaj pomáhá proti zvýšené teplotě člověka a během jeho nemoci. V tom se objevil Jan z Cimburka na koni a začal křičet: „U čerta, ty dědku jeden, co si to dovoluješ? Ty nevíš, že keř a všechno kolem je moje?" A šlehl dědečka přes hlavu bičíkem. Dívenka se dala do pláče, vrhla se dědečkovi do náruče a strachem se rozplakala. Cimburk se rozehnal také po dítěti. Její ručka se zbarvila krví. Stařeček se nečekaně vzchopil, jeho bílé vlasy a vousy se rozevlály rozhořčením. Mocným hlasem zvolal: „Ty, Jane Balšane z Cimburka, dobře mě poslouchej! Už dost bylo tvého řádění a týrání nevinných! Všichni dobře víme, že jsi velitelem loupeživé bandy!" Cimburk zbrunátněl v obličeji, vyvalil oči a rozehnal se na starce znovu bičíkem. „No tak udeř!" vztyčil svoji ruku kmet. „Proklínám tě! Pamatuj, že až zrudnou listy, půjdeš k čertu i se svými poklady!"

Jan z Cimburka se vyděsil, bál se kletby. Věděl, že nebezpeči mu hrozí hlavně na podzim. Proto svým sloužícím nařídil, aby na konci léta na všech listnatých stromech a keřích otrhali všechny listy. Vyhnal bábu-věštmu i astrologa z hradu a křičel za nimi, že si pomůže sám. Pak se do němoty opíjel. „Kdyby se náš pán polepšil, snad by všechno dobře dopadlo!" říkali jeho poddaní. Ale pán se k polepšení neměl. Naopak! Loupeživá cháska v okolí hradu řádila dál, truhlice v podzemí hradu se plnily zlatem. Už se zdálo, že Jan z Cimburka kletbu ošidil. Až jednoho podzimního večera dopadla záře červeného zapadajícího slunce na stránky otevřené knihy hradního astrologa. Listy papíru zrudly. Jan z Cimburka zařval jako tygr a pak v bezvědomí padl na podlahu místnosti. Nebylo mu pomoci, z bezvědomí se už neprobral. Tehdy se také ozvala ohlušující rána – nakradené poklady se zřítily do podzemí. Klenby podzemních chodeb hradu neunesly tíhu truhlic. „Cimburka odnesl čert", vyprávěli si jeho poddaní. Paní Kateřina se počtvrté už neprovdala. Nebo o tom kroniky mlčí...

Podle knihy Jaroslavy Říhové „Liliová hora"
připravil Jiří Kachlík
Brno, Česká republika

Foto na zadní straně:
Zřícenina hradu Cimburka uprostřed hlubokých lesů

